

THAILAND
BOARD OF
INVESTMENT

UTCC University of
the Thai Chamber
of Commerce

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ข้อมูลการวิเคราะห์เชิงลึกอุตสาหกรรมและพื้นที่เป้าหมายของ
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม : เมืองด่งไบน

เสนอ
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
โดย
คณะเศรษฐศาสตร์ ร่วมกับ
ศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ข้อมูลการวิเคราะห์เชิงลึกอุตสาหกรรมและพื้นที่เป้าหมายของ
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม : เมืองด่งไน

ข้อมูลการวิเคราะห์เชิงลึกอุตสาหกรรมและพื้นที่เป้าหมายของ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม : เมืองด่งไน

ส่วนที่ 1 เศรษฐกิจ ภาพรวมการค้าและการลงทุน

1. ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลทางเศรษฐกิจและดัชนีชี้วัดที่สำคัญ

1.1 ข้อมูลทั่วไปของเมืองด่งไน

จังหวัดด่งไน (Dong Nai) ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศเวียดนาม มีพื้นที่ประมาณ 5,907.10 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย 11 อำเภอ 171 หมู่บ้าน มีเมืองเบียนฮัว (Bien Hoa) และเมืองลองคันทน์ (Long Khanh) เป็นเมืองเศรษฐกิจและศูนย์กลางส่วนอีก 9 อำเภอ ได้แก่ ลองทันทน์ (Long Thanh) ญินแจ๊ก (NhonTrach) วินห์กู๋ (VinhCuu) ตรังบอม (TrangBom) ทองยัด (Thong Nhat) ดินห์กวาน (DinhQuan) เตินฟู (Tan Phu) กามมี (Cam My) และชวนหลก (Xuan Loc) ด่งไนอยู่ห่างจากโฮจิมินห์เป็นระยะทาง 30 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงดังนี้

- ภาคเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดบิन्हถวน (BinhThuan)
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดมดอง (Lam Dong)
- ภาคตะวันตกเฉียงเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดบิन्हเยือง (Binh Duong) และบิन्हฟวก (BinhPhuoc)
- ภาคใต้ ติดต่อกับ จังหวัดบาเรีย-หุง เต่า (Ba Ria – Vung tau)
- ภาคตะวันตก ติดต่อกับ นครโฮจิมินห์ (Ho Chi Minh City)

ในปี 2555 ด่งไนมีจำนวนประชากร 2.72 ล้านคนซึ่งมากเป็นอันดับที่ 5 ของเวียดนาม¹ คิดเป็นร้อยละ 3.06 ของประชากรทั้งหมดของประเทศ มีความหนาแน่นของประชากร 461 คนต่อตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง 0.92 ล้านคน และประชากรที่อาศัยอยู่ในชนบท 1.80 ล้านคน (ตารางที่ 1) และเนื่องจากจังหวัดด่งไนตั้งอยู่ในเขตภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อนและเป็นโซนที่ได้รับภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างพายุหรือฝนค่อนข้างน้อย อุณหภูมิเฉลี่ยต่อปีอยู่ระหว่าง

¹อันดับ 1 คือ โฮจิมินห์ จำนวนประชากร 7.68 ล้านคนอันดับ 2 คือ ฮานอย จำนวนประชากร 6.84 ล้านคน อันดับ 3 คือ แหว่งกว่า ประมาณ 3.43 ล้านคน และอันดับ 4 คือ เหงะอาน ประมาณ 2.95 ล้านคน(ที่มา: General Statistics Office of Vietnam, 2014)

25 - 26 องศาเซลเซียส มีฤดูกาล 2 ฤดู คือฤดูแล้ง (พฤษภาคม - ตุลาคม) และฤดูฝน (พฤศจิกายน - เมษายน) ดังนั้นจังหวัดด่งไญจึงเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การปลูกพืชและผลไม้ นอกจากนี้ยังเป็นที่ตั้งของเขตอุตสาหกรรมหลายแห่ง ทั้งของเวียดนามและของนักลงทุนชาวต่างชาติ เช่น Bien Hoa 1 และ 2 Loteco และ Amata (phase 1 and 2) เป็นต้น และเป็นแหล่งวัตถุดิบทางด้านเกษตรที่สำคัญ เช่น ยางพารา ถั่วเหลืองกาแฟ ข้าวโพด อ้อยและยาสูบ ปัจจุบันด่งไญเป็นพื้นที่ที่มีนักลงทุนจากต่างชาติมาลงทุนจำนวนมาก

หมายเหตุ: พื้นที่ในวงกลมแสดงพื้นที่ของจังหวัดด่งไญ

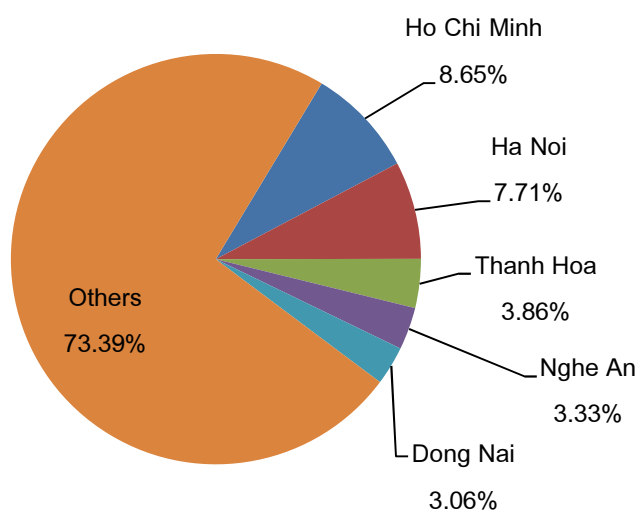
ที่มา: Wikipedia, แหล่งที่มา http://en.wikipedia.org/wiki/Provinces_of_Vietnam (สืบค้นเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2557)

รูปที่ 1 จังหวัดในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ตารางที่ 1 รายชื่ออำเภอ จำนวนหมู่บ้าน และพื้นที่แต่ละอำเภอ ของจังหวัดด่งไน

อำเภอ	หมู่บ้าน	พื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)
เมืองเบียนฮัว (Bien Hoa)	30	264.08
เมืองลองคันทึ (Long Khanh)	15	194.09
อำเภอลองทันห์ (Long Thanh)	15	431.01
อำเภอเถินแจ็ก (NhonTrach)	12	410.89
อำเภอวินห์กู๋ (VinhCuu)	12	1,092.55
อำเภอตรังบอม (TrangBom)	17	326.14
อำเภอทองยัด (Thong Nhat)	10	247.21
อำเภอกามมี (Cam My)	13	468.36
อำเภอชวนหลก (XuanLoc)	15	726.19
อำเภอดินห์กวาน (DinhQuan)	14	971.09
อำเภอเตินฟู (Tan Phu)	18	775.53
รวม	171	5,907.10

ที่มา: General Statistics Office of Vietnam (2014) แหล่งที่มา <http://www.gso.gov.vn> (สืบค้นเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2557)

ที่มา: General Statistics Office of Vietnam (2014) แหล่งที่มา <http://www.gso.gov.vn> (สืบค้นเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2557)

รูปที่ 2 สัดส่วนจำนวนประชากร 5อันดับแรกของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามปี พ.ศ.2555

1.2 แรงงาน

ประชากรร้อยละ 70 ของเมืองด่งไญจะอยู่ในช่วงวัยทำงาน โดยประชากรประมาณ 1.6 ล้านคน หรือประมาณร้อยละ 59 อยู่ในตลาดแรงงาน ทำให้จังหวัดด่งไญกลายเป็นตลาดแรงงานขนาดใหญ่ อยู่ในอันดับที่ 5 ของประเทศ² แรงงานดังกล่าวนอกจากจะมีประสิทธิภาพและมีการศึกษาที่ดีเทียบเท่ากับแรงงานในจังหวัดสำคัญของประเทศ เช่น กรุงเทพมหานคร และนครโฮจิมินห์แล้ว นอกจากนี้ การที่จังหวัดด่งไญมีอาณาเขตติดกับนครโฮจิมินห์ ซึ่งเป็นศูนย์กลางการศึกษาของประเทศเวียดนามนั้น ทำให้การหาแรงงานที่มีคุณภาพและมีการศึกษาขั้นสูง เพื่อดำรงตำแหน่งสำคัญของบริษัท โดยเฉพาะตำแหน่งผู้บริหารระดับกลางและระดับสูงไม่ยากนัก

ด้านอัตราค่าจ้างแรงงาน ตามประกาศพระราชกฤษฎีกา 182/2013/ND-CP (Decree 182/2013/ND-CP)³ ได้กำหนดเงินเดือนขั้นต่ำตามเขตภูมิภาคสำหรับแรงงานเวียดนามในปี พ.ศ. 2557 (ตารางที่ 2) ซึ่งพบว่า เงินเดือนขั้นต่ำในจังหวัดด่งไญ สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

เขตภูมิภาคที่ 1 มีอัตราเงินเดือนขั้นต่ำอยู่ที่ 2,700,000 ต้องต่อเดือน ได้แก่ เมืองเบียนฮัว (Bien Hoa) อำเภอลองทันห์ (Long Thanh) อำเภอเถินแจ๊ก (NhonTrach) อำเภอวินห์กู๋ (VinhCuu) และอำเภอตรังบอม (TrangBom)

เขตภูมิภาคที่ 2 มีอัตราเงินเดือนขั้นต่ำอยู่ที่ 2,400,000 ต้องต่อเดือน ได้แก่ เมืองลองคันห์ (Long Khanh) อำเภอชวนหลก (XuanLoc) และอำเภอดินห์กวาน (DinhQuan)

เขตภูมิภาคที่ 3 มีอัตราเงินเดือนขั้นต่ำอยู่ที่ 2,100,000 ต้องต่อเดือนได้แก่อำเภอทองยัด (Thong Nhat) อำเภอคามมี (Cam My) และอำเภอเตินฝู (Tan Phu)

²อันดับ 1 คือ โฮจิมินห์ จำนวนแรงงานประมาณ 4.0 ล้านคนอันดับ 2 คือ ฮานอย จำนวนแรงงานประมาณ 3.6 ล้านคนอันดับ 3 คือ แหว่ จำนวนแรงงานประมาณ 2.2 ล้านคน และอันดับ 4 คือ เหงฮาน จำนวนแรงงานประมาณ 1.8 ล้านคน (ที่มา: General Statistics Office of Vietnam, 2014)

³อ้างอิงจาก www.wageindicator.org, Minimum Wages in Vietnam with effect from 01-01-2014 to 31-12-2014 (ปรับปรุงข้อมูลล่าสุดเมื่อวันที่ 22 เมษายน 2557), แหล่งที่มา <http://www.wageindicator.org/main/salary/minimum-wage/vietnam> (สืบค้นเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2557)

ตารางที่ 2 เงินเดือนขั้นต่ำตามเขตภูมิภาคสำหรับแรงงานเวียดนามปี พ.ศ. 2557 ตามประกาศ
พระราชกฤษฎีกา 182/2013/ND-CP

ภูมิภาค	ค่าจ้างขั้นต่ำต่อเดือน (ด่ง/เดือน)
เขต 1	2,700,000
เขต 2	2,400,000
เขต 3	2,100,000
เขต 4	1,900,000

หมายเหตุ: - เขต 1 ได้แก่ เขตเมืองและชนบทของกรุงฮานอย (Ha noi) นครโฮจิมินห์ (Ho Chi Minh) นครไฮฟอง (Haiphong) เมืองเบียนโฮ (Bien Hoa City) เมืองโถวโต่วโมท (Thu Dau Mot City) บางส่วนของจังหวัดด่งไน (Dong Nai) (ได้แก่ เมืองเบียนฮัว (Bien Hoa) อำเภอลองทันห์ (Long Thanh) อำเภอญินแจ๊ก (NhonTrach) อำเภอวินห์กู๋ (VinhCuu) และอำเภอตรังบอม (TrangBom) และจังหวัดบินห์เตื่อง (Binh-Duong) เมืองหุงเตา (Vung Tau City) ในจังหวัดบาเรียหุงเตา (Ba Ria-Vung Tau)

- เขต 2 ครอบคลุมเขตชนบทบางส่วน ของ กรุงฮานอย (Hanoi) นครไฮฟอง (HaiPhong) จังหวัดไฮเซื่อง (Hai Duong) เมืองฮึงเย็น (Hung Yen City) และเขตชนบทบางส่วน ของจังหวัดฮึงเย็น (Hung Yen) บางส่วนของจังหวัดด่งไน (Dong Nai) (ได้แก่ เมืองลองคั่นห์ (Long Khanh) อำเภอชวन्हลก (XuanLoc) และอำเภอตินห์กวาน (DinhQuan)

- เขต 3 ครอบคลุมพื้นที่ที่เหลือของจังหวัดที่ได้ระบุไว้ในเขต 1 และ 2 และเมืองจิลินห์ (Chi Linh City) และบางส่วนของจังหวัดไฮเซื่อง (Hai Duong) และจังหวัดวินห์ฟุก (VinhPhuc)

- เขต 4 ได้แก่ พื้นที่ที่เหลือจากเขต 1, 2 และ 3

ที่มา: www.wageindicator.org, แหล่งที่มา <http://www.wageindicator.org/main/salary/minimum-wage/vietnam>
(สืบค้นเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2557)

1.3 โครงสร้างพื้นฐาน

การคมนาคม

▪ ทางบก จังหวัดด่งไนอยู่ห่างจากนครโฮจิมินห์ซึ่งเป็นเมืองเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุดของประเทศเพียง 30 กิโลเมตร ทำให้มีเครือข่ายการส่งทางบกที่เชื่อมต่อกับถนนสายสำคัญของประเทศหลายสาย เช่น No.1A, No.20 และ No.51ซึ่งเป็นเส้นทางที่เชื่อมตั้งแต่เหนือจดใต้ โดยรายละเอียดของจุดคมนาคมขนส่งที่สำคัญของด่งไน มีดังนี้

- เส้นทางหมายเลข 1A มีความยาวที่สุดจากเหนือติดชายแดนจีนที่ Lang Son เชื่อมถึง Ha Noi - Da Nang - Ho Chi Minh City จุดใต้สุดที่จังหวัด Minh Hai มีความยาว 2,289 กิโลเมตร (รูปที่ 3) และรัฐบาลเวียดนามยังอนุมัติให้สร้างทางหลวงหมายเลข 1B เป็นเส้นทางคู่ขนาน
- เส้นทางหมายเลข 20 มีความยาว 268 กิโลเมตร เชื่อมระหว่าง DauGiay จังหวัดด่งไน ถึง Dran Town จังหวัดลัมปุง
- เส้นทางหมายเลข 51 มีความยาวประมาณ 75 กิโลเมตร เชื่อมระหว่าง Ho Chi Minh City – Long Thanh - DauGiay - Bien Hoa - Vung Tau

ที่มา : NamViet News (2011) แหล่งที่มา <http://namvietnews.wordpress.com/2011/05/29/the-thousand-mile-road/>
(สืบค้นเมื่อวันที่ 14 กันยายน 2557)

รูปที่ 3 เส้นทางหมายเลข 1A หรือ Vietnam's National Highway 1A (NH1A)

- ทางอากาศ จังหวัดด่งไญอยู่ห่างจากสนามบินนานาชาติ TAN Son Nhat ประมาณ 35 กิโลเมตร ซึ่งสนามบินแห่งนี้มีเที่ยวบินไปในหลายประเทศทั่วโลก ได้แก่ เบอร์ลิน แฟรงค์เฟิร์ต อัมสเตอร์ดัม ปารีส โซล โอซากา กวางเจา ไทเป ฮองกง กรุงเทพฯ สิงคโปร์ กัวลาลัมเปอร์ จาการ์ตา ชิดนี มอสโค มะนิลา เป็นต้น
- ทางน้ำ ท่าเรือ Saigon ซึ่งเป็นท่าเรือใหญ่ที่สุดในนครโฮจิมินห์ ห่างจากจังหวัดด่งไญด้วยระยะทางเพียง 32 กิโลเมตร มีท่าเทียบเรือโดยสารเดินทะเล 1 ท่า ท่าเทียบเรือขนส่งสินค้า 31 ท่า พื้นที่โกดัง 5 แสนตารางเมตร เคนขนาด 25-100 ตัน 16 ตัว มีการขนส่งสินค้ากว่า 10 ล้านตันต่อปี

ไฟฟ้า

การไฟฟ้าในด่งไญให้บริการโดยเครือข่ายไฟฟ้าแห่งชาติ ซึ่งมีกำลังการผลิตไฟฟ้ารวมสำหรับการใช้งานในท้องถิ่นต่อปีมากกว่า 6.1 พันล้านกิโลวัตต์อว (Kwh) เครือข่ายไฟฟ้าประเภทแรงสูงที่มีแรงดันไฟฟ้า 110/220 กิโลโวลต์ (KV) ประมาณ 2,400 เมกกะโวลต์แอมป์ (MVA) และประเภทแรงดันไฟฟ้าขนาดกลางที่มีแรงดันไฟฟ้า 15/22 กิโลโวลต์ (KV) ประมาณ 2,500 เมกกะโวลต์แอมป์ (MVA) มีพื้นที่การให้บริการครอบคลุม 171 หมู่บ้าน ทั้งในชุมชนและในเมืองเพื่อตอบสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้นของนักลงทุน

น้ำประปา

กำลังการผลิตน้ำประปาของด่งไญประมาณ 320,000 ลูกบาศก์เมตร/วัน และมีเป้าหมายว่าจะถึง 550,000 ลูกบาศก์เมตร/วันในปี 2558 ซึ่งเพียงพอสำหรับการใช้ภายในจังหวัด และสำหรับโครงการอุตสาหกรรมการลงทุนต่างๆ ในเขตอุตสาหกรรม

โทรคมนาคม

จังหวัดด่งไญมีการเข้าถึงโครงข่ายโทรศัพท์และเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมกับจังหวัดอื่นๆ ในประเทศ และทั่วโลก รวมทั้งมีการให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (เช่น ADSL) มีบริการรับส่งข้อมูล (DDN, xDSL, Frame relay, Leased line) การประชุมผ่านวิดีโอ และการบริการการจัดจำหน่ายแบบเร่งด่วนอาทิเช่น FEDEX, DHL, EMS และ CPN เป็นต้น

1.4 ภาพรวมทางเศรษฐกิจ

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ของจังหวัดด่งไนเป็นเครื่องชี้วัดอีกอย่างหนึ่งที่สามารถบ่งบอกถึงความสำคัญของจังหวัดต่อเศรษฐกิจของประเทศ โดยในปี 2553 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดด่งไนเท่ากับ 313.98 พันล้านด่ง คิดเป็นร้อยละ 11.00 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเวียดนาม จัดอยู่ในอันดับที่ 2 ของประเทศรองจากนครโฮจิมินห์⁴ นอกจากนี้ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดด่งไนยังเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2548 ถึง 2553 มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 24.50 ต่อปี และยังคงเติบโตอย่างต่อเนื่องในทุกปี โดยในปี 2556 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดด่งไนได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.50 เมื่อเทียบกับปี 2555 ส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดด่งไนในไตรมาสแรกของปี 2557 เท่ากับ 115.00 พันล้านด่ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.00 เมื่อเทียบกับไตรมาสแรกของปี 2555 (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ของจังหวัดด่งไน

หน่วย: พันล้านด่ง

	2553	2554	2555	2556	ไตรมาส 1/2557
GDP	313.98	410.29	459.94	512.83	115.00
Growth (YoY)	-	30.67%	12.10%	11.50%	10.00%

ที่มา: General Statistics Office of Vietnam (2014) แหล่งที่มา <http://www.gso.gov.vn> และ

<http://thuvienphapluat.vn> (สืบค้นเมื่อ 19 มิถุนายน 2557)

จังหวัดด่งไนเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมจำนวนมาก ละภายในปี 2558 ด่งไนมีเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านของการเติบโตทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมที่สนับสนุนการเป็นศูนย์กลางการลงทุน (International Integration) การพัฒนาวิถีชีวิตของประชาชน และการนำไปสู่การเป็นจังหวัดอุตสาหกรรม นอกจากนี้ยังมุ่งให้เกิดการเติบโตของเศรษฐกิจร้อยละ 13 -14 ต่อปี เฉลี่ย GDP Per Capita ในปี 2558 อยู่ที่ 2,900 - 3,000 ดอลลาร์สหรัฐฯ โดยในปี 2555 จังหวัดด่งไน มี GDP per capita อยู่ที่ 1,977 ดอลลาร์สหรัฐฯ และมีมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) 2,798.40 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ตารางที่ 4)

⁴อันดับ 1 คือ โฮจิมินห์ มี GDP 596.24 พันล้านด่งอันดับ 3 คือ บาเรีย-หุงเต่า มี GDP 281.57 พันล้านด่ง อันดับ 4 คือ บินห์เตือง มี GDP 258.08 พันล้านด่ง และอันดับ 5 คือ ฮานอย มี GDP 239.27 พันล้านด่ง

(ที่มา: General Statistics Office of Vietnam)

สำหรับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ที่มาลงทุนในดองไนตั้งแต่ 1 มกราคม 2557 จนถึง 20 สิงหาคม 2557⁵ มีจำนวน 49 โครงการ จากทั้งหมด 992 โครงการ คิดเป็นเงินทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 373.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ จากมูลค่า FDI 7,246.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็น ร้อยละ 5.15

ตารางที่ 4 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศรายจังหวัดของเวียดนาม ในปี พ.ศ. 2555

อันดับ	จังหวัด	จำนวนโครงการ	ทุนจดทะเบียนรวม (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)
1	บิन्हเตือง (Binh Duong)	122	2,798.40
2	ฮาทีนห์ (Ha Tinh)	5	2,148.80
3	ฮานอย (Ha noi)	224	1,345.90
4	นครโฮจิมินห์ (Ho Chi Minh)	436	1,340.00
5	ไฮฟอง (HaiPhong)	34	1,165.00
6	แบกนินห์ (BacNinh)	48	1,161.00
7	ดองไน (Dong Nai)	54	1,133.90
8	บักซาง (BacGiang)	17	1,007.20
9	บาเรีย-หุงเต่า (Ba Ria - Vung Tau)	21	487.00
10	กวางนินห์ (QuangNinh)	5	391.40
	จังหวัดอื่นๆ	317	3,212.40
	รวม	1,283	16,191.00

ที่มา: General Statistics Office of Vietnam (2014) แหล่งที่มา <http://www.gso.gov.vn> (สืบค้นเมื่อ 19 มิถุนายน 2557)

⁵ General Statistic Office of Vietnam.

http://www.gso.gov.vn/default_en.aspx?tabid=462&idmid=2&idmid=2&ItemID=15131 (สืบค้นเมื่อวันที่ 13 กันยายน 2557)

2. การค้าระหว่างประเทศ

สินค้าส่งออกที่สำคัญของด่งไญส่วนใหญ่เป็นสินค้าเกษตร อาทิเช่น ผลิตภัณฑ์ยางพาราแปรรูป ขึ้นตัน กาแฟดิบ ถั่วลิสง เม็ดมะม่วงหิมพานต์ ข้าวโพด อาหารแปรรูป และผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม อาทิ เช่น เสื้อผ้า รองเท้า ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ และผลิตภัณฑ์ไม้แปรรูป เป็นต้น

สำหรับสินค้านำเข้าหลักเป็นประเภทวัสดุและวัตถุดิบในการผลิต ได้แก่ ปู๋ย ซีเมนต์ เหล็ก ชิ้นส่วนอะไหล่ เป็นต้น

3. เขตอุตสาหกรรมในเมืองด่งไญ

จังหวัดด่งไญเป็นจังหวัดแรกในภาคใต้ของเวียดนามที่มุ่งเน้นการสร้างและพัฒนาเขตอุตสาหกรรม โดยเขตอุตสาหกรรมในจังหวัดสามารถจำแนกได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้ (รูปที่ 4)

- 1) นิคมอุตสาหกรรมที่รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐเป็นเจ้าของและผู้บริหารโครงการ
- 2) นิคมอุตสาหกรรมที่ผู้ประกอบการภาคเอกชนภายในประเทศเป็นเจ้าของและผู้บริหารโครงการ
- 3) นิคมอุตสาหกรรมที่ผู้ประกอบการภาคเอกชนต่างประเทศร่วมเป็นเจ้าของและร่วมบริหารโครงการกับรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ
- 4) นิคมอุตสาหกรรมที่ผู้ประกอบการภาคเอกชนต่างประเทศร่วมเป็นเจ้าของและร่วมบริหารโครงการกับผู้ประกอบการภาคเอกชนภายในประเทศ

ในส่วนของเขตอุตสาหกรรมที่มีผู้ประกอบการภาคเอกชนต่างประเทศร่วมลงทุนมี 3 แห่ง ได้แก่ เขตอุตสาหกรรม Amata เขตอุตสาหกรรม Loteco และเขตอุตสาหกรรม Long Duc

สำหรับจำนวนเขตอุตสาหกรรมในจังหวัดด่งไญ แบ่งได้เป็น 3 ส่วน (ตารางที่ 5) คือ

- 1) เขตอุตสาหกรรมที่กำลังดำเนินงาน มีจำนวนทั้งสิ้น 30 แห่ง มีพื้นที่การพัฒนาในปี 2553 รวม 9,573 เฮกตาร์ และมีพื้นที่เป้าหมายในการพัฒนาในปี 2558 เพิ่มขึ้นเป็น 10,411 เฮกตาร์โดยเขตอุตสาหกรรมที่เป็นพื้นที่เป้าหมายในการพัฒนาต่อเนื่องไปในปี 2558 คือ เขตอุตสาหกรรม Amata (phase 1 and 2) เขตอุตสาหกรรม An Phuoc เขตอุตสาหกรรม DinhQuan เขตอุตสาหกรรม XuanLoc และเขตอุตสาหกรรม Long Duc

2) เขตอุตสาหกรรมที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่ตามแผนในปี 2554-2558 มีจำนวน 4 แห่งมีพื้นที่รวม 970 เฮกตาร์ประกอบด้วย เขตอุตสาหกรรม SuoiTre เขตอุตสาหกรรม Phuoc Binh เขตอุตสาหกรรม Cam My และเขตอุตสาหกรรม Gia Kiem

3) เขตอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีโดยเฉพาะอย่าง ที่ได้รับการอนุมัตินโยบายการลงทุนโดย นายกรัฐมนตรีมีจำนวน 3 แห่ง ได้แก่ Long Thanh Hi – techIndustrial Park, Dofico Industrial – Agricultural Complex และ Cam My Hi-tech Park (Biotechnology) มีพื้นที่รวม 2,895 เฮกตาร์

ตารางที่ 5 เขตอุตสาหกรรมในจังหวัดด่งไน

No.	List of Industrial Zones	Scale developed until 2010 (ha)	Scale developed until 2015 (ha)	Infrastructure investors
	A. Operating Industrial Zones	9,573	10,411	
1	Bien Hoa 1	335	335	Corporation for the Development of Industrial Zone (SONADEZI) Address: Bien Hoa Industrial Zone 1, Bien HoaCity, Dong Nai Province Tel: (061) 3836082, Fax: 3836250 Email: management@sonadezi.com.vn Website: http://www.sonadezi.com.vn
2	Bien Hoa 2	365	365	Sonadezi Long Binh JS Company (SZB) Address:No.1, Road 3A, Bien Hoa Industrial Zone 2, Bien Hoa City, Dong Nai Province Tel: (061) 3847000, Fax: 3835164 Email: marketing@szb.com.vn Website: http://www.szb.com.vn

ตารางที่ 5 (ต่อ)

No.	List of Industrial Zones	Scale developed until 2010 (ha)	Scale developed until 2015 (ha)	Infrastructure investors
3	Amata (phase 1 and 2)	494	694	AMATA Corporation (VN) Address: Long Binh, Bien Hoa City, Dong Nai Province Tel: (061) 3991007, Fax: 3891251 Email : amatavn@hcm.vnn.vn Website: www.amata.com.vn
4	Loteco	100	100	Long Binh Industrial Zone Development JS Company (LOTECO) Address: Long Binh, Bien Hoa City, Dong Nai Province Tel: (061) 3891105, Fax: 3890230 Email : Loteco.epz@hcm.vnn.vn Website : www.loteco.com.vn
5	Ho Nai (phase 1)	226	226	Ho Nai Industrial Zone JS Company Address: Ho Nai 3, Trang Bom District, Dong Nai Province Tel: (061) 3982039, Fax: 3982040 Email : khu_cn@hcm.vnn.vn
	Ho Nai (phase 2)	271	271	
6	Song May (phase 1)	250	250	Song May Industrial Zone Development JV Company Address: Bac Son, Trang Bom District, Dong Nai province Tel: (061) 3869436 , Fax: 3869493 Email : kcnsongmay@hcm.vnn.vn Website : www.songmayip.qcdn.vn http://songmayip.vnn.vn
	Song May (phase 2)	224	224	
7	Go Dau	184	184	Sonadezi Long Binh JS Company (SZB)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

No.	List of Industrial Zones	Scale developed until 2010 (ha)	Scale developed until 2015 (ha)	Infrastructure investors
				Address: No.1, Road 3A, Bien Hoa Industrial Zone 2, Bien Hoa City, Dong Nai Province Tel: (061) 3847000, Fax: 3835164 Email: marketing@szb.com.vn Website: http://www.szb.com.vn
8	Long Thanh	488	488	Sonadezi Long Thanh JS Company Address: Tam An, Long Thanh District, DongNai Province Tel: (061) 3514494, Fax: 3514499 Email: longthanhiz@sonadezi.com.vn Website: http://www.sonadezi.com.vn
9	Tam Phuoc	323	323	Tin Nghia Corporation (TIMEX). Address: 96 Ha HuyGiap, Bien Hoa City, Dong Nai Province Tel: (061) 3822486,3512295, 3560124 Fax: 3823747/3512479 Email: tamphuocIP@timexco.com.vn Email: nhontrachIP@timexco.com.vn Website : www.timexco.com
10	An Phuoc	130	201	Tin Nghia Corporation (TIMEX). Address: 96 Ha HuyGiap, Bien Hoa City, Dong Nai Province Tel: (061) 3822486, 3512295, 3560124 Fax: 3823747/3512479 Email: nhontrachIP@timexco.com.vn Website : www.timexco.com
11	Nhon Trach 1	430	430	IDICO Urban and Industrial Zone

ตารางที่ 5 (ต่อ)

No.	List of Industrial Zones	Scale developed until 2010 (ha)	Scale developed until 2015 (ha)	Infrastructure investors
				Development Investment Corporation (IDICO-URBIZ) Address: Nhon Trach 1 IZ, Nhon Trach District, Dong Nai Province Tel: (061) 3560475, Fax: 3560477 E-mail: urbizco@hcm.vnn.vn Website: http://www.idico-urbiz.com.vn
12	Nhon Trach 2	347	347	Urban – Industrial Development JS Company No.2 (D2D) Address: H22 Vo Thi Sau, Bien Hoa City, Dong Nai Province Tel: (061) 3817742, Fax: 3817768 Email: d2d@d2d.com.vn Website: http://www.d2d.com.vn
13	Nhon Trach 3 (phase 1)	337	337	Tin Nghia Corporation (TIMEX). Address: 96 Ha Huy Giap Street, Bien Hoa City, Dong Nai Province Tel: (061) 3822486, 3512295, 3560124 Fax: 3823747/ 3512479 Email: nhontrachIP@timexco.com.vn Website: www.timexco.com
	Nhon Trach 3 (phase 2)	351	351	
14	Nhon Trach 2- NhonPhu	183	183	ThaoDien JSC Address: 189 Nguyen Van Troi, Phu Nhuan, Ho Chi Minh City, Viet Nam Tel: (84.8) 8445204, 8445205 Fax: (84.8) 8445199 Email : thaodien@azfpt.vn

ตารางที่ 5 (ต่อ)

No.	List of Industrial Zones	Scale developed until 2010 (ha)	Scale developed until 2015 (ha)	Infrastructure investors
15	Nhon Trach 2- LockKhang	70	70	Loc Khang Investment and Trading Co. Ltd. Address: 7 PhungKhacKhoan, Da Kao Ward, District 1, Ho Chi Minh City Tel: (84-8) 38221362, 35398728 Fax : (84-8) 38221361 Email : lockhang_vn@yahoo.com
16	Nhon Trach 5	302	302	Viet Nam Urban and Industrial Development Corporation (IDICO) Address: 151 Ter, Nguyen DinhChieu, District 3, Ho Chi Minh City Tel:(08) 33438883, (08)39312660 Fax:39312705 Email: headoffice@idico.com.vn; Website: http://idico.com.vn
17	NhonTrach 6	315	315	Representative: Tin Nghia Corporation(TIMEX) Address: 96 Ha HuyGiap, Bien Hoa City, Dong Nai Province Tel: (061) 3822486/3512295/3560124 Fax: (061) 3823747/3512479 Email : nhontrachIP@timexco.com.vn Website : www.timexco.com
18	NhonTrach Garments	184	184	Vinatex Tan Tao Investment JSC Address:10, 3 rd level, Nguyen Hue, District 1, Ho Chi Minh City Tel: (08) 38247992, Fax: 38247925

ตารางที่ 5 (ต่อ)

No.	List of Industrial Zones	Scale developed until 2010 (ha)	Scale developed until 2015 (ha)	Infrastructure investors
				Email: vinatextantao@yahoo.com Website: http://www.vinatex.com.vn; www.vinatexin.com
19	DinhQuan	54	130	Highland Industrial Zones Development Company Address: La Nga, DinhQuan District, Dong NaiProvince Tel: (061) 3632288, Fax: 3633335 Email: ctdq@diza.org.vn
20	Xuan Loc	109	303	Corporation for the Development of Industrial Zone (SONADEZI) Address : Bien Hoa 1 Industrial Park, Bien Hoa, Dong Nai Tel: (061) 3836082, Fax: 3836250 Email: management@sonadezi.com.vn Website: http://www.sonadezi.com.vn
21	Thanh Phu	177	177	Dong Nai Transportation Works Shareholding Company Address:200, Boulevard 1, Bien Hoa City, DongNai Province Tel: (84.61) 3899896, Fax : (84.61) 3899750
22	Bau Xeo	500	500	Thong Nhat Joint Stock Company Address: Trang Bom, Dong Nai Tel: (061) 3924377, Fax : 3924692 Email: bauxeo_Zone@yahoo.com Website:_www.bauxeo.com.vn

ตารางที่ 5 (ต่อ)

No.	List of Industrial Zones	Scale developed until 2010 (ha)	Scale developed until 2015 (ha)	Infrastructure investors
23	Tan Phu	54	54	Tin Nghia Corporation (TIMEX) Address: 96 Ha HuyGiap, Bien Hoa City, DongNai Province Tel: (061) 3822486,3512295, 3560124 Fax: (061)3823747/3512479 Email : nhontrachIP@timexco.com.vn Website : www.timexco.com
24	Agtex Long Binh	43	43	28 Agtex Address: # 3 Nguyen Oanh, Ward 10, Go VapDistrict, Ho Chi Minh city. Tel: (08).38942238/ (061).3893551 Fax: (08).8943053/ (061).3891132 Email: agtexhcm@fmail.vnn.vn
25	Long Duc	283	580	Long Duc Investment Joint Stock Company Address: Office of Donafoods Company, Long Binh Ward, Bien Hoa City, Dong Nai Province Tel: (061).2650445/ (08).38221362 Fax: (08).38221361 Email: longducvn@yahoo.com.vn
26	Ong Keo	823	823	Tin Nghia Corporation (TIMEX) Address: 96 Ha HuyGiap, Bien Hoa City, DongNai Province Tel: (061) 3822486,3512295, 3560124

ตารางที่ 5 (ต่อ)

No.	List of Industrial Zones	Scale developed until 2010 (ha)	Scale developed until 2015 (ha)	Infrastructure investors
				Fax: (061)3823747/3512479 Email: nhontrachIP@timexco.com.vn Website: www.timexco.com
27	Long Khanh	264	264	Long Khanh Industrial Park Joint Stock Company Address: Suoi Tre, Long Khanh District, DongNai Province Tel: (061) 3725070, Fax: 3725080 Email: kcnlongkhanh@vnn.vn
28	Giang Dien	529	529	Corporation for the Development of Industrial Zone (SONADEZI) Address: Bien Hoa 1 Industrial Zone, Bien HoaCity , Dong Nai Province Tel: (061) 3836082, Fax: 3836250 Email: management@sonadezi.com.vn Website: http://www.sonadezi.com.vn
29	Dau Giay	331	331	Dau Giay Industrial Park Joint Stock Company Address: Km ² , Road 769, Bau Ham 2, Thong NhatDistrict, Dong Nai Province. Tel: (061) 377094; Fax: 3771156 Email: kcn_daugiay@yahoo.com.vn
30	Loc An-Binh Son	497	497	V.R.G Long Thanh Development and Investment Joint Stock Company Address: 8F, Nguyen Ai Quoc street, Bien HoaCity, Dong Nai Province

ตารางที่ 5 (ต่อ)

No.	List of Industrial Zones	Scale developed until 2010 (ha)	Scale developed until 2015 (ha)	Infrastructure investors
				Tel: (061) 3843616; Fax: 3843665 Email: vrglongthanh@vnn.vnn Website: www.vrglongthanh.com.vnn
	B. Industrial zones to be newly established as planned in 2011 – 2015		970	
31	Suoi Tre	-	150	
32	Phuoc Binh	-	190	
33	Cam My	-	300	
34	Gia Kiem	-	330	
	C. Particular technology zones approved investment policy by the Prime Minister		2,895	
35	Long Thanh Hi – techIndustrial Park	-	500	
36	Dofico Industrial – Agricultural Complex	-	2,186	
37	Cam My Hi-tech Park (Biotechnology)	-	209	

ตารางที่ 5 (ต่อ)

No.	List of Industrial Zones	Scale developed until 2010 (ha)	Scale developed until 2015 (ha)	Infrastructure investors
	Total		14,276	

ที่มา: Overview of Dong Nai Province, แหล่งที่มา <http://ecd.com.vn> (สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2557)

4. ระบบการเงินในเมืองดองไน

สถาบันการเงินในดองไนจะเป็นธนาคารที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ State Bank of Vietnam (SBV) ซึ่งเป็นธนาคารกลางของเวียดนามซึ่งสามารถแบ่งได้ตามลักษณะต่างๆ ดังนี้

1) State Bank of Vietnam

ทำหน้าที่ในการออกธนบัตร กำหนดอัตราแลกเปลี่ยน กำหนดนโยบายการเงิน กำกับดูแลสถาบันการเงิน รวมถึงการจัดหาเงินทุนให้รัฐบาลและเป็นแหล่งเงินกู้ให้แก่สถาบันการเงินในเวียดนาม นอกจากนี้ยังทำหน้าที่เป็นตัวแทนรัฐบาล ในการประสานงานและเจรจากับสถาบันการเงินระหว่างประเทศ เช่น ธนาคารโลก กองทุนการเงินระหว่างประเทศ

2) State-owned Credit Institutions

เป็นธนาคารของรัฐบาลจัดตั้งขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการส่งผ่านมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจต่างๆ นอกจากการดำเนินธุรกรรมทั่วไปของธนาคารพาณิชย์ของรัฐแล้ว ธนาคารแต่ละแห่งยังเน้นการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกัน ดังนี้

- (1) Joint Stock Commercial Bank for Foreign Trade of Vietnam จัดตั้งขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ภาคเศรษฐกิจในการให้สินเชื่อเพื่อการนำเข้าและส่งออก
- (2) Vietnam Bank for Industry and Trade จัดตั้งขึ้นเพื่อให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมและการค้า
- (3) Bank for Investment and Development of Vietnam (BIDV) มุ่งเน้นการให้สินเชื่อแก่โครงการลงทุนต่างๆ ของประเทศ และมีบทบาทสำคัญในโครงการลงทุนเพื่อการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคของเวียดนาม โดยให้สินเชื่อระยะกลางและระยะยาวแก่โครงการต่างๆ ของรัฐบาล

- (4) Vietnam Bank for Agriculture and Rural Development เป็นธนาคารที่ให้สินเชื่อโดยตรงแก่ภาคการเกษตรและพื้นที่ชนบท โดยให้สินเชื่อระยะสั้นและระยะยาวเพื่อการจัดหาเงินทุนตั้งแต่เริ่มผลิตรวมถึงการตลาดภายในประเทศและการส่งออก
- (5) Housing Bank of Mekong Delta จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการสินเชื่อแก่ธุรกิจ SMEs สินเชื่อส่วนบุคคลและครัวเรือนและสินเชื่อเพื่อการก่อสร้างอาคาร สาธารณูปโภค ตลอดจนที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง

3) Private Commercial Banks

- (1) Joint Venture Banks เป็นธนาคารที่จัดตั้งขึ้นและจดทะเบียนในเวียดนาม โดยการรวมทุนระหว่างนักลงทุนท้องถิ่นกับต่างชาติ สามารถดำเนินธุรกรรมรับฝากเงิน ให้สินเชื่อ ออกตั๋วเงิน รับซื้อลด แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และธุรกรรมอื่นๆ ตามที่ได้รับอนุญาตจาก State Bank of Vietnam (SBV)
- (2) Wholly Foreign-owned Banks เป็นธนาคารพาณิชย์ต่างชาติ ที่เข้ามาลงทุนในเวียดนาม 100% สามารถดำเนินธุรกรรมด้านการธนาคารได้อย่างเต็มรูปแบบเทียบเท่ากับธนาคารท้องถิ่น
- (3) Foreign Banks Branches เป็นธนาคารที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ และมาเปิดสาขาในเวียดนาม สามารถดำเนินธุรกรรมรับฝากเงิน ให้สินเชื่อ รับซื้อลดตั๋วเงิน แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และธุรกรรมอื่นๆ ภายใต้กฎหมายของเวียดนาม
- (4) Representative Offices of Foreign Banks เป็นสำนักงานตัวแทนของธนาคารต่างประเทศ ที่เข้ามาเปิดดำเนินการในประเทศเวียดนาม และดำเนินธุรกรรมต่างๆ ตามที่ได้รับอนุญาตจาก State Bank of Vietnam
- (5) Urban Joint-stock Commercial Banks เป็นธนาคารท้องถิ่น จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายของเวียดนาม สามารถเปิดสาขาได้ทั่วไป และดำเนินธุรกรรมด้านการธนาคารได้ทุกประเภท

4) สถาบันการเงินอื่นๆ

- (1) Finance Companies บริษัทเงินทุนในเวียดนามสามารถดำเนินการรับฝากเงินในระยะเวลาตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป ออกตั๋วเงิน พันธบัตร ให้สินเชื่อ รับซื้อตั๋วแลกเงินและอื่นๆ ตามที่ SBV กำหนด

- (2) Leasing Companies สามารถดำเนินการรับฝากเงินในระยะเวลาตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป ออกตัวเงินระยะยาว และดำเนินธุรกรรมเข้าชื่อตามที่ SBV กำหนด

5. กฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในเมืองด่งไน

5.1 การจดทะเบียนธุรกิจ (Business Registration)

1) การออกหนังสือรับรองการจดทะเบียนธุรกิจ นักลงทุนสามารถสมัครเพื่อจดทะเบียนธุรกิจได้ที่กองทะเบียนธุรกิจ ณ กรมการวางแผนและการลงทุน (Department of Planning and Investment) หรือสมัครจดทะเบียนธุรกิจในครัวเรือนได้ที่กองทะเบียนธุรกิจหรือการเงิน – แผนงาน ณ สำนักงานคณะกรรมการประชาชนประจำท้องถิ่นในเมืองลองคันห์ (Long Khanh) และเมืองเบียนฮัว (Bien Hoa)

2) ระยะเวลาในการออกหนังสือรับรองการจดทะเบียนธุรกิจ ใช้ระยะเวลาในจดทะเบียนธุรกิจ ประมาณ 5 วันทำการ รวมเวลาที่ติดต่อกับแผนกภาษีสำหรับรหัสภาษี (Tax Code) อีก 5 วันทำการ

3) การรับหนังสือรับรองการจดทะเบียนธุรกิจ ธุรกิจหรือองค์กรจะได้รับหนังสือรับรองการจดทะเบียนธุรกิจ และหนังสือรับรองการจดทะเบียนภาษี

5.2 การออกใบรับรองการลงทุน (Issuance of Investment Certificate)

1) การออกใบรับรองการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการประชาชนประจำท้องถิ่นในจังหวัดด่งไนจะเป็นผู้ออกใบรับรองสำหรับโครงการลงทุนที่ดำเนินการนอกเขตอุตสาหกรรม ซึ่งนักลงทุนสามารถส่งคำร้องไปที่กระทรวงวางแผนและการลงทุนของจังหวัดด่งไน เพื่อส่งไปยังคณะกรรมการประชาชนเพื่อทำการอนุมัติในขั้นตอนต่อไปส่วนคณะกรรมการบริหารในเขตอุตสาหกรรมด่งไน (The Board of Management of Dong Nai Industrial Zone) จะเป็นผู้ออกใบรับรองสำหรับโครงการลงทุนในเขตอุตสาหกรรม

2) ระยะเวลาในการออกใบรับรองการลงทุน ระยะเวลาในการออกใบรับรองการลงทุนขึ้นอยู่กับขนาดของโครงการและภาคการผลิต แต่ไม่เกิน 45 วันทำการนับจากวันที่ได้รับเอกสารที่ถูกต้องสำหรับการจดทะเบียนการลงทุน สำหรับโครงการที่อยู่ภายใต้ขั้นตอนการประเมิน และไม่เกิน 15 วัน สำหรับโครงการที่กำลังอยู่ในขั้นตอนการลงทะเบียน

3) การรับหนังสือรับรองการลงทุนสำหรับธุรกิจที่ลงทุนด้วยเงินทุนต่างประเทศจะได้รับ
ใบรับรองการลงทุนพร้อมหนังสือการจดทะเบียนธุรกิจ

5.3 การสนับสนุนการลงทุน

1) จังหวัดต้องให้ได้มีการให้บริการแบบครบวงจร (One-Stop Service) ผ่านทางคณะกรรมการบริหารในเขตอุตสาหกรรมต้องใน (สำหรับโครงการที่ตั้งอยู่ภายในเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับ
อนุมัติจากรัฐบาล) และผ่านกระทรวงวางแผนและการลงทุน (สำหรับโครงการที่ตั้งอยู่ในพื้นที่อื่น ๆ) ทั้งนี้
นักลงทุนจะต้องติดต่อหน่วยงานเหล่านี้สำหรับขอทราบแนวทางและการสนับสนุนในเรื่องที่เกี่ยวข้อง

2) จังหวัดต้องได้ดำเนินนโยบาย "รัฐบาลจะอยู่กับผู้ประกอบการ" (Government to be
with enterprises) มีวัตถุประสงค์เพื่อสังคมและการเมืองที่มีเสถียรภาพเพื่อปกป้องที่อยู่อาศัย เพื่อการ
ให้บริการที่ดีสำหรับผู้ประกอบการและแรงงาน โดยมุ่งเน้นที่การป้องกันความปลอดภัยของผู้
ประกอบการ ปรับปรุงขั้นตอนการบริหารงานและการสนับสนุนกิจกรรมเพื่อความปลอดภัยในการ
ลงทุน

3) สำหรับ 5 เขตอำเภอที่เป็นภูเขาทางตอนเหนือของจังหวัด ได้แก่ อำเภอเด่นฟู (Tan
Phu) อำเภอดินห์กวาน (DinhQuan) อำเภอซวนหลก (XuanLoc) อำเภอคามมี (Cam My) และอำเภอ
ทองยัด (Thong Nhat) นั้น ทางจังหวัดได้ให้เงินทุนสนับสนุนจากงบประมาณของจังหวัดจำนวนเงินไม่
เกินร้อยละ 60 ของค่าเช่าโครงสร้างพื้นฐานอุตสาหกรรมเพื่อธุรกิจการผลิตอุตสาหกรรมในชนบทที่
ลงทุนในการก่อสร้างโรงงาน ซึ่งจะให้วงเงินไม่เกิน 50 ล้านบาทต่อโครงการสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการ
ลงทุนโครงการก่อสร้างในโครงสร้างพื้นฐานของหมู่บ้าน หรือกลุ่มอุตสาหกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนา
อุตสาหกรรมชนบทในพื้นที่ทางเศรษฐกิจและสังคมที่ยากลำบาก

5.4 การให้ความสำคัญในการลงทุน

1) **พื้นที่ส่งเสริมการลงทุน** จังหวัดด่งไนให้ความสำคัญในการเรียกร้องให้ผู้ประกอบการไปลงทุนในพื้นที่อำเภอเตินฝู (Tan Phu) อำเภอตินห์กวาน (DinhQuan) อำเภอชวन्हลก (XuanLoc) อำเภอคามมี (Cam My) และอำเภอทองยัต (Thong Nhat) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโครงการผลิตที่ได้รับ การลงทุนในเขตอุตสาหกรรมและการลงทุนกลุ่มอุตสาหกรรมตามแผนแม่บท

2) **ภาคการลงทุน** จังหวัดด่งไนให้การส่งเสริมและให้สิทธิพิเศษสำหรับนักลงทุนที่เข้ามา ลงทุน ในภาคอุตสาหกรรมประเภทที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศดังต่อไปนี้

ภาคอุตสาหกรรม ได้ให้ความสำคัญกับโครงการ ดังนี้

- โครงการผลิตที่มีเทคโนโลยีสูงและใช้เทคโนโลยีขั้นสูงที่สอดคล้องกับกฎระเบียบของ นายกรัฐมนตรี ฉบับเลขที่ 49/210/QD-TTg ลงวันที่ 07/19/2010
- โครงการที่ใช้เทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมที่สะอาดและเป็นมิตร
- โครงการการผลิตเครื่องจักรและผลิตภัณฑ์สำหรับเครื่องจักรกล ไฟฟ้า และ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์
- โครงการการผลิตวัสดุผสม วัสดุก่อสร้างโลหะเบา และวัสดุที่หายาก
- โครงการผลิตที่ใช้พลังงานธรรมชาติ (เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม ก๊าซ ชีวภาพ และพลังงานความร้อนใต้พิภพ เป็นต้น)
- การผลิตผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์
- การพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน อาทิเช่นอุตสาหกรรมผลิตวัตถุดิบและชิ้นส่วนอะไหล่ สำหรับสิ่งทอหนังพลาสติกสีและสารเคมี เป็นต้น

ภาคเกษตรและอุตสาหกรรมกระบวนการ ได้ให้ความสำคัญกับโครงการ ดังนี้

- ผลิตภัณฑ์เกษตรด้านเทคโนโลยีชีวภาพ
- การผลิตพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่มีผลผลิตสูง มีคุณภาพสูง และมีความปลอดภัยของ อาหาร
- โครงการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมกระบวนการด้านการเกษตร
- โครงการการผลิตวัสดุผสม วัสดุก่อสร้างโลหะเบา และวัสดุที่หายาก
- การผลิตวัตถุดิบเกี่ยวกับยา และการผลิตยา

ภาคอื่น ๆ ได้แก่

- การลงทุนในโครงการโครงสร้างพื้นฐาน เช่น สะพานถนนพืชม น้ำประปาสะอาด
- โครงการลงทุนในด้านการศึกษา การฝึกอบรม การดูแลสุขภาพกีฬาวินยาศาสตร์และเทคโนโลยีการรักษาสภาพแวดล้อม
- การลงทุนที่เกี่ยวข้องด้านสังคม หอพักนักศึกษา ที่พักสำหรับคนงาน ที่พักสำหรับคนที่มีรายได้น้อย

5.5 สิทธิประโยชน์ในการลงทุนในเมืองดองไฮ

1) การเช่าที่ดิน

1.1) ได้รับการยกเว้นจากการให้เช่าที่ดินและการให้เช่าพื้นน้ำ

- ได้รับการยกเว้นจากการให้เช่าที่ดินและเช่าพื้นผิวของน้ำ สำหรับโครงการอพาร์ทเมนท์ สำหรับคนงานที่ทำงานในเขตอุตสาหกรรม หอพักนักศึกษา ธุรกิจในด้านของการศึกษาสุขภาพวัฒนธรรมกีฬาวินยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ได้รับการยกเว้น 3 ปีสำหรับโครงการที่อยู่ภายใต้การลงทุนที่รัฐบาลสนับสนุนและพื้นที่การผลิตใหม่ของธุรกิจที่ดำเนินการผลิตในการวางแผนการย้ายถิ่นฐาน และการย้ายถิ่นฐานเนื่องจากมลพิษทางสิ่งแวดล้อม
- ได้รับการยกเว้น 7 ปีสำหรับโครงการที่อยู่ภายใต้การส่งเสริมการลงทุนในรายการพิเศษ

1.2) การเช่าที่ดินรายปีเท่ากับ ราคาที่ดินในสถานที่เดียวกัน $\times 0.5 \times 1\%$

2) ภาษีเงินได้นิติบุคคล

2.1) อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลมาตรฐาน คือ ร้อยละ 25

2.2) การลดหย่อนภาษีในอัตราร้อยละ 10 เป็นเวลา 15 ปี หลังจากนั้นจะได้รับการยกเว้น

ภาษีเป็นเวลา 4 ปี และหลังจากระยะเวลาในการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลหมดลง จะได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 50 เป็นเวลา 9 ปี สำหรับกิจการที่ก่อตั้งใหม่ซึ่งเกี่ยวข้องกับโครงการที่ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูง, การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และในกิจการที่ต้องใช้เทคโนโลยีในการพัฒนา เช่น โครงการสาธารณูปโภคต่างๆ โรงงานน้ำประปาโรงงานไฟฟ้าระบบการจัดการน้ำ

2.3) การลดหย่อนภาษีในอัตราร้อยละ 10 ตลอดระยะเวลาการดำเนินงานหลังจากนั้นจะได้รับการยกเว้นภาษีเป็นเวลา 4 ปี และหลังจากระยะเวลาในการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลหมดลง จะได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 50 เป็นเวลา 5 ปี สำหรับกิจการที่ข้องกับภาค การศึกษาการฝึกอบรมในทางอาชีพสุขภาพวัฒนธรรมกีฬา และสิ่งแวดล้อม

3) ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

3.1) ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตราก้าวหน้า ใช้กับรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจ เงินเดือน หรือค่าจ้าง หลังจากการหักประกันสังคม ประกันสุขภาพ การประกันภัยความรับผิดทาง วิชาชีพ (Professional Liability Insurance) และการหักประกันอื่นๆ (ถ้ามี)

ตารางที่ 6 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตราก้าวหน้าในจังหวัดด่งไน ปี พ.ศ. 2553

ชั้น	รายได้ที่ต้องเสียภาษีต่อปี (ล้านบาท)	รายได้ที่ต้องเสียภาษีต่อเดือน (ล้านบาท)	อัตราก้าวหน้า (%)
1	1 - 60	5	5
2	มากกว่า 60 - 120	มากกว่า 5 - 10	10
3	มากกว่า 120 - 216	มากกว่า 10 - 18	15
4	มากกว่า 216 - 384	มากกว่า 18 - 32	20
5	มากกว่า 384 - 624	มากกว่า 32 - 52	25
6	มากกว่า 624 - 960	มากกว่า 52 - 80	30
7	มากกว่า 960	มากกว่า 80	35

ที่มา: Overview of Dong Nai Province, แหล่งที่มา <http://ecd.com.vn> (สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2557)

3.2) ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแบบ Full tariff ใช้กับรายได้ที่ต้องเสียภาษีจากการลงทุน การ เคลื่อนย้ายเงินทุนการเคลื่อนย้ายสินทรัพย์เงินรางวัล ค่าลิขสิทธิ์ ค่าเฟรนไชส์ มรดกและของขวัญ

ตารางที่ 7 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแบบ Full tariff ในจังหวัดด่งไน ปี พ.ศ. 2553

รายได้ที่ต้องเสียภาษี	อัตรากาษี (%)
รายได้ที่มาจากการลงทุน	5
รายได้ที่มาจากค่าลิขสิทธิ์ และค่าเฟรนไชส์	5
รายได้ที่มาจากเงินรางวัลและของรางวัล	10
รายได้ที่มาจากมรดกและของขวัญ	10
รายได้ที่มาจากการเคลื่อนย้ายเงินทุน	20
- รายได้จากกรรอนหลักทรัพย์ (ในกรณีที่ไม่สามารถพิจารณา ราคาซื้อและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการโอนหลักทรัพย์ได้ ให้รายได้ที่ ต้องเสียภาษีเป็นราคาขายของหลักทรัพย์)	0.1
รายได้ที่มาจากกรรเคลื่อนย้ายสินทรัพย์	25
- รายได้จากกรรโอนทรัพย์สิน (ในกรณีที่ไม่สามารถพิจารณา ราคาซื้อและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการโอนทรัพย์สินได้ ให้รายได้ที่ต้อง เสียภาษีเป็นราคาโอนของทรัพย์สิน)	2

ที่มา: Overview of Dong Nai Province, แหล่งที่มา <http://ecd.com.vn> (สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2557)

4) ภาษีมูลค่าเพิ่ม

4.1) กิจกรรมที่ได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

- การนำเข้าและการค้าสำหรับผลผลิตที่เกิดจากการขยายพันธุ์สัตว์ภายในประเทศ และการเพาะปลูกเมล็ดพันธุ์พืช
- การนำเข้าเครื่องจักร อุปกรณ์ ที่จำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีและวัสดุก่อสร้างที่ไม่สามารถผลิตได้เองภายในประเทศเพื่อนำเข้ามาใช้กับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และการพัฒนาเทคโนโลยี

4.2) ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกสินค้าและบริการ ยกเว้นกรณีดังต่อไปนี้ การขนส่งระหว่างประเทศสินค้าและการให้บริการโดยตรงสำหรับการขนส่งระหว่างประเทศ บริการรับประกันภัยต่อในต่างประเทศ บริการสินเชื่อ การลงทุนทางการเงิน การลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศ และสินค้าส่งออกที่มีทรัพยากรแร่ธาตุที่มีประโยชน์ที่ยังไม่ได้ผ่านกระบวนการแปรรูป

4.3) สินค้าอื่นๆนอกเหนือจากนี้ขึ้นอยู่กับภาคของธุรกิจ โดยมีอัตราภาษีอยู่ที่ร้อยละ 5 และ ร้อยละ 10

5) ภาษีนำเข้า

สินค้าที่นำเข้ามาเพื่อสร้างสินทรัพย์ถาวรของนักลงทุนที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา 87/2010/ND - CP ที่ออกโดยรัฐบาลลงวันที่ 13/8/2010 จะได้รับการยกเว้นจากภาษีนำเข้า ดังนี้

- (1) อุปกรณ์และเครื่องจักรกล
- (2) สินค้าเฉพาะด้านการขนส่งที่ไม่สามารถผลิตในประเทศได้เช่น ยานพาหนะสำหรับรับ-ส่ง คนงานจากสถานที่ทำงาน รวมถึงรถยนต์อย่างน้อย 24 ที่นั่ง และการขนส่งทางน้ำ
- (3) ชิ้นส่วนอะไหล่ อุปกรณ์ที่ใช้กับสินค้าในข้อ (1) และ (2) ข้างต้น
- (4) วัตถุดิบและวัสดุที่ไม่สามารถผลิตได้ในประเทศ ที่ใช้สำหรับการผลิตอุปกรณ์และ เครื่องจักร หรือการผลิตชิ้นส่วนแยก ชิ้นส่วนอะไหล่ อุปกรณ์แม่พิมพ์และอุปกรณ์เสริมสำหรับการผลิต อุปกรณ์และเครื่องจักร
- (5) วัสดุก่อสร้างที่ไม่สามารถที่การผลิตได้ในประเทศ
- (6) พันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าสำหรับการดำเนินงานของโครงการการลงทุนในการเกษตรป่าไม้และการประมง

6) สิทธิประโยชน์สำหรับการลงทุนในโครงการสร้างที่พักคนงานในเขตอุตสาหกรรมและสำหรับคนที่มีรายได้น้อยในเขตเมือง

- (1) ได้รับการยกเว้นจากการใช้ที่ดินและเช่าที่ดิน
- (2) ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม
- (3) ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล ในอัตราร้อยละ 10 ในช่วงระยะเวลาดำเนินงาน จากนั้น ได้รับการยกเว้นอีก 4 ปี และหลังจากระยะเวลาในการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลหมดลง จะได้รับลดหย่อน ภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 50 เป็นเวลา 9 ปี (ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 50 เป็นเวลา 5 ปีสำหรับที่พักสำหรับคนที่มีรายได้น้อยในเขตเมือง)
- (4) ได้รับการยกเว้นจากภาษีสำหรับสินค้านำเข้าในรูปแบบสินทรัพย์ถาวรของผู้ประกอบการ
- (5) ได้รับการสนับสนุนสินเชื่อ preferential credits

(6) ได้รับการสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานทางเทคนิคนอกเขตโครงการ (การขนส่งไฟฟ้า น้ำประปา และการระบายน้ำ)

7) สิทธิประโยชน์สำหรับการลงทุนในโครงการด้านการศึกษา การดูแลสุขภาพ วัฒนธรรม และกีฬา

- (1) การสนับสนุนในการเช่าสถานที่หรือที่ดิน
- (2) ได้รับการยกเว้นจากการใช้ที่ดินและเช่าที่ดิน
- (3) ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล ในอัตราร้อยละ 10 ในช่วงระยะเวลาดำเนินงาน จากนั้นได้รับยกเว้นอีก 4 ปี และหลังจากระยะเวลาในการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลหมดลง จะได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 50 เป็นเวลา 5 ปี
- (4) ไม่มีภาษีมูลค่าเพิ่ม
- (5) ได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้าสำหรับสินค้าที่นำเข้าในรูปแบบสินทรัพย์ถาวรของผู้ประกอบการ
- (6) ได้รับการสนับสนุนสินเชื่อ preferential credits
- (7) ได้รับการยกเว้นจากค่าลงทะเบียนเมื่อลงทะเบียนสิทธิการใช้ที่ดินกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ยึดติดอยู่กับที่ดินและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิในการใช้ที่ดินและสินทรัพย์ที่ติดอยู่กับที่ดิน

8) สิทธิประโยชน์สำหรับการลงทุนในโครงการในภาคการเกษตรและพื้นที่ชนบท

โครงการในภาคการเกษตรและพื้นที่ชนบทตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา 61/2010/ND - CP ที่ออกโดยรัฐบาลลงวันที่ 04/6/2010 จะได้รับสิทธิประโยชน์จากรัฐบาลดังนี้

- (1) ได้รับการยกเว้นหรือการค่าธรรมเนียมการใช้ที่ดิน
- (2) ได้รับการยกเว้นหรือการค่าเช่าที่ดิน เช่าพื้นที่ผิวน้ำจากรัฐบาล
- (3) ได้รับการสนับสนุนสำหรับการฝึกอบรมทรัพยากรมนุษย์
- (4) ได้รับการสนับสนุนสำหรับการพัฒนาตลาด
- (5) ได้รับการสนับสนุนสำหรับบริการให้คำปรึกษา
- (6) ได้รับการสนับสนุนสำหรับการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- (7) ได้รับการสนับสนุนสำหรับการส่งต่อค่าระวาง

5.6 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน

การลงทุนในต้องในต้องปฏิบัติตามกฎหมายแม่ของประเทศ ซึ่งกฎหมายที่สำคัญ ได้แก่ กฎหมายแรงงาน กฎหมายที่ดิน และกฎหมายคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) กฎหมายแรงงาน

กฎหมายแรงงานของเวียดนามบังคับใช้กับชาวเวียดนามที่ทำงานกับทั้งบริษัทหรือองค์กรของเวียดนาม บริษัทหรือองค์กรต่างชาติที่อยู่ในประเทศเวียดนาม และชาวต่างชาติที่ทำงานในบริษัทและองค์กรต่างๆ ของเวียดนาม รวมถึงทำงานกับนายจ้างชาวเวียดนาม แต่ไม่ใช่บังคับกับกับชาวต่างชาติที่ทำงานอยู่ในบริษัทและองค์กรต่างชาติในเวียดนาม สัญญาการจ้างงานต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร การตกลงด้วยวาจาจะกระทำได้เฉพาะในกรณีที่เป็นการจ้างลูกจ้างทำงานในบ้านเรือน และเป็นการจ้างงานชั่วคราว (ระยะเวลาน้อยกว่า 3 เดือน) อย่างไรก็ตาม ลูกจ้างและนายจ้างในกรณีหลังนี้ยังคงต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎหมายแรงงานด้วยเช่นกัน ทั้งนี้ มีรายละเอียดเกี่ยวกับการจ้างงานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนจากต่างประเทศดังนี้

1.1) การจ้างและการฝึกอบรม

(1) บริษัทสามารถจ้างชาวเวียดนามอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปได้โดยวิธีดังต่อไปนี้

- จ้างโดยตรง
- มอบหมายให้หน่วยงานจัดหางานของรัฐเป็นผู้จัดหา อย่างไรก็ตามถ้าบุคคลที่หน่วยงานของรัฐจัดหาให้ไม่เป็นที่พอใจ บริษัทสามารถจัดหาแรงงานเองได้

(2) เพื่อวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรมบริษัทอาจจ้างแรงงานอายุระหว่าง 16-18 ปีได้และหากหลังจากสิ้นสุดเวลาฝึกอบรมคนงานเหล่านั้นยังอายุไม่ถึง 18 ปีบริษัทสามารถขออนุญาตจ้างงานจากบิดามารดาของคนงาน หรือผู้ให้การอุปถัมภ์ในกรณีที่คนงานนั้นเป็นเด็กกำพร้าได้ อย่างไรก็ตาม การว่าจ้างจะต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานจัดหางานท้องถิ่น

(3) บริษัทสามารถจ้างชาวต่างชาติได้ในตำแหน่งที่ต้องการความชำนาญด้านเทคนิคหรือไม่สามารถหาชาวเวียดนามมาปฏิบัติหน้าที่นั้นได้

(4) บริษัทต้องวางแผนและจัดหลักสูตรฝึกอบรม รวมถึงต้องสามารถส่งคนงานไปฝึกในศูนย์ฝึกอบรมในประเทศหรือในต่างประเทศได้เพื่อยกระดับขีดความสามารถของคนงานทุกระดับในบริษัท

(5) ผู้ประกอบการเวียดนามและบริษัทต่างชาติรวมถึงสำนักงานตัวแทนและสาขาของบริษัทต่างชาติที่ต้องการจ้างงานแรงงานต่างชาติต้องลงประกาศรับสมัครงานในหนังสือพิมพ์ของเวียดนามอย่างน้อย 1 ฉบับเป็นเวลา 3 วัน

1.2) สัญญาจ้าง

(1) สัญญาจ้างต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรและลงนามโดยผู้อำนวยการของบริษัทและลูกจ้าง

(2) สัญญาจ้างจะต้องประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ขอบข่ายการปฏิบัติงานของลูกจ้าง
- สถานที่ทำงาน
- ค่าจ้าง / เงินเดือน
- ระยะเวลาการจ้างงาน
- การคุ้มครองแรงงานตามสิทธิ์ที่ได้รับ⁶
- การประกันสังคม
- เงื่อนไขสำหรับการทดลองงาน (ถ้ามี)

(3) ระยะเวลาทดลองงานจะต้องไม่เกิน 30 วัน แต่ในกรณีที่เป็งานด้านเทคนิคหรือการจัดการที่ซับซ้อนอาจมีระยะเวลาทดลองงานนานกว่านั้น แต่ต้องไม่เกิน 60 วัน

(4) สัญญาจ้างงานสามารถกำหนดระยะเวลาการจ้างงาน ได้ครั้งละ 1-3 ปี และต่อสัญญาได้อีก 1 ครั้ง ครั้งละ 1-3 ปี หลังจากนั้นจะต้องเป็นการทำสัญญาจ้างถาวร

(5) สัญญาจ้างงานจะเริ่มมีผลบังคับใช้ในวันที่ทั้งสองฝ่ายตกลงกัน

(6) หากนายจ้างละเมิดสัญญาการว่าจ้าง โดยการเลิกจ้างซึ่งเป็นการขัดต่อสัญญาการว่าจ้าง นายจ้างจะต้องรับลูกจ้างคนนั้นกลับเข้าทำงานหรือต้องจ่ายค่าชดเชยเท่ากับรายได้ที่ลูกจ้างต้องสูญเสียจากการถูกบอกเลิกจ้าง โดยลูกจ้างจะได้รับค่าจ้างเท่าที่สูญเสียไปพร้อมกับเงินเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับในแต่ละปีและเงินเพิ่มเติมอื่นๆ (ถ้ามี)

(7) ในกรณีที่ลูกจ้างลาออก หรือนายจ้างให้ออกโดยไม่มีความผิด นายจ้างต้องจ่ายเงินพิเศษอีก 0.5 เท่าของเงินเดือนเดือนสุดท้าย x จำนวนปีที่ทำงาน เช่น ทำงานนาน 10 ปี ต้องจ่าย 0.5 x เงินเดือนเดือนสุดท้าย x 10 ปี

⁶ การคุ้มครองแรงงานในเรื่องทั่วไป เช่น ค่าจ้าง วันทำงาน เวลาทำงาน วันหยุด วันลา เป็นต้น

(8) นายจ้างสามารถไล่คนงานออกได้หากขาดงานเกิน 5 วันต่อเดือน หรือ 20 วันต่อปี โดยไม่จำเป็นต้องแจ้งเหตุผลใดๆ แก่แรงงานที่ถูกไล่ออก

1.3) เวลาทำงาน

- (1) ชั่วโมงการทำงานปกติต้องไม่เกิน 8 ชั่วโมง/วัน และ 48 ชั่วโมง/สัปดาห์
- (2) ในการทำงานแต่ละผลัด ต้องมีการหยุดพักอย่างน้อย 30 นาที
- (3) ในแต่ละสัปดาห์ คนงานต้องมีวันหยุดอย่างน้อย 1 วัน
- (4) ชั่วโมงทำงานผลัดกลางคืน คือ ตั้งแต่ 22.00 น. ถึง 06.00 น.
- (5) เวลาทำงานปกติต้องลดลงอย่างน้อย 1 ชั่วโมง สำหรับคนงานที่ปฏิบัติงานอันตราย คนงานที่ปฏิบัติงานหนัก 7 หรือสภาวะที่มีสารพิษ คนงานหญิงที่มีบุตรอายุต่ำกว่า 12 เดือน และคนงานที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี
- (6) คนงานหญิงสามารถลาคลอดได้ 5 เดือนโดย 4 เดือนแรกได้รับเงินเดือนเต็มจากรัฐบาล และเดือนที่ 5 ได้รับเงินเดือนจากนายจ้าง (ช่วงลาคลอด 4 เดือนแรก นายจ้างไม่ต้องจ่าย)

1.4) การประกันสุขภาพ การประกันสังคม และการประกันการว่างงาน

แรงงานในเวียดนามจะได้รับความคุ้มครองจากการประกันสุขภาพ การประกันสังคมและการประกันการว่างงาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

- (1) การประกันสุขภาพทั้งนายจ้างและลูกจ้างต้องทำประกันสุขภาพ โดยนายจ้างจะต้องส่งเงินสมทบร้อยละ 2 ของค่าจ้างของนายลูกจ้างแต่ละราย ส่วนลูกจ้างต้องส่งเงินสมทบร้อยละ 1 ของค่าจ้างแต่ละเดือนของตนเองที่ระบุไว้ในสัญญาจ้าง
- (2) ประกันสังคมการประกันสังคมของแรงงานในประเทศเวียดนามมีรายละเอียดการจ่ายเงินดังนี้
 - นายจ้างต้องส่งเงินสมทบร้อยละ 15 ของเงินเดือน สำหรับลูกจ้างในกองทุนประกันสังคม นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553

⁷งานหนัก" หมายความว่า ลักษณะงานที่ใช้แรงมาก หรือใช้กำลังงานที่ทำให้เกิดการเผาผลาญอาหารในร่างกายเกินกว่า 350 กิโลแคลอรี/ชั่วโมง ถึง 500 กิโลแคลอรี/ชั่วโมง เช่น งานที่ใช้พลั่วหรือเสียม ขุดตัก งานเลื่อยไม้ งานเจาะไม้ เนื้อแข็ง งานทุบโดยใช้ฆ้อนขนาดใหญ่ งานยกหรือเคลื่อนย้ายของหนักขึ้นที่สูงหรือที่ลาดชัน เป็นต้น หรืองานที่เทียบเคียงได้กับงานดังกล่าว

- การส่งเงินสมทบของนายจ้างจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ทุกๆ 2 ปี จนกว่าเงินสมทบจะเป็นร้อยละ 18 ของเงินเดือน
- สำหรับลูกจ้างเดิมที่ส่งเงินสมทบร้อยละ 5 ของเงินเดือน ตั้งแต่ปี 2553 การส่งเงินสมทบของลูกจ้าง จะเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ทุกๆ 2 ปี จนกว่าจะถึงร้อยละ 8 ของเงินเดือน

1.5) การประกันการว่างงาน

สำหรับการประกันการว่างงาน ลูกจ้างจะต้องลงทะเบียนกับสมาคมประกัน และจะต้องมีการจ่ายเบี้ยประกันอย่างน้อย 12 เดือน ในระยะเวลาก่อนที่จะว่างงาน โดยจะมีการจ่ายเงินทดแทนเท่ากับร้อยละ 60 ของเงินเดือนเฉลี่ย 6 เดือนสุดท้ายก่อนการว่างงานอย่างไรก็ตาม ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 ได้มีการจัดตั้งกองทุนการว่างงานและเริ่มมีการบังคับให้นายจ้างต้องจัดทำประกันการว่างงานให้แก่ลูกจ้างในกรณีที่มีลูกจ้างเวียดนามตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป สำหรับการจ่ายเงินสมทบของนายจ้างจะจ่ายเงินสมทบร้อยละ 1 ของเงินเดือน และลูกจ้างจะจ่ายเงินสมทบ ร้อยละ 1 ของเงินเดือนเช่นเดียวกัน

1.6) ข้อกำหนดเรื่องการเข้าเมือง และการขออนุญาตทำงานสำหรับแรงงานเวียดนามและแรงงานต่างชาติ

(1) แรงงานเวียดนาม

ปัจจุบันบริษัทต่างชาติสามารถจ้างแรงงานท้องถิ่นได้โดยตรง ยกเว้น สถานทูตและองค์กรระหว่างประเทศเท่านั้นที่ต้องจ้างแรงงานผ่านรัฐบาล โดยจ่ายเงินเดือนผ่านหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้บริษัทต้องจ่ายเงินสมทบค่าประกันสังคม ร้อยละ 15 และค่าประกันสุขภาพ ร้อยละ 2 ของค่าจ้างแต่ละเดือนให้กับแรงงานชาวเวียดนามด้วย ขณะเดียวกันแรงงานชาวเวียดนามต้องจ่ายเงินสมทบ ค่าประกันสังคม ร้อยละ 5 และเงินสมทบค่าประกันสุขภาพร้อยละ 1

(2) แรงงานต่างชาติ

The Local Department of Labour, War Invalids and Social Affairs (DOLISA) กำหนดเงื่อนไขการจ้างแรงงานต่างชาติไว้ว่า บริษัทสามารถจ้างแรงงานต่างชาติได้เฉพาะตำแหน่งที่ต้องใช้ทักษะความชำนาญสูง และไม่สามารถสรรหาได้ภายในเวียดนาม โดยให้ยื่นคำร้องขอจ้างแรงงานต่างชาติต่อสำนักงานแรงงานในท้องถิ่น และต้องระบุนระยะเวลาการจ้างแรงงานต่างชาติดังกล่าว พร้อม

แผนการฝึกอบรมแรงงานชาวเวียดนามให้มีความสามารถทัดเทียม เพื่อทำงานแทนแรงงานต่างชาติได้ในอนาคต

(3) การขอใบอนุญาตจ้างแรงงานต่างชาติ

บริษัทต้องจัดเตรียมหลักฐานต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือเดินทางและทะเบียนบ้านทั้งต้นฉบับและสำเนา พร้อมด้วยสัญญาจ้างงาน ซึ่งระบุเหตุผลของการว่าจ้าง ที่อยู่ของบริษัทเป็นภาษาเวียดนาม แผนภูมิโครงสร้างบุคลากรของบริษัท รายชื่อแรงงานต่างชาติทั้งหมด หลักฐานใบอนุญาตลงทุนและรายชื่อคณะกรรมการบริหารบริษัท ส่วนหลักฐานที่แรงงานต้องเตรียม ได้แก่ หนังสือรับรองวุฒิการศึกษาประวัติการทำงานหนังสือรับรองสุขภาพที่ออกโดยโรงพยาบาลที่รัฐกำหนดหนังสือรับรองประวัติอาชญากรรม หลังจากนั้นรวบรวมและจัดส่งให้กระทรวงการต่างประเทศ (ประเทศของลูกจ้าง) ประทับตราและสถานทูตเวียดนามในประเทศนั้นๆ (ประเทศของลูกจ้าง) รับรองความถูกต้องของเอกสารและส่งต่อไปยังกระทรวงต่างประเทศของเวียดนามเพื่อรับรองตราของสถานทูตหรือสถานกงสุล และนำไปแปลเป็นภาษาเวียดนามหลังจากนั้นจัดส่งให้ Notary Public รับรองความถูกต้อง

2) กฎหมายที่ดิน

ประเทศเวียดนามไม่อนุญาตให้เอกชนเป็นเจ้าของที่ดิน ที่ดินทั้งหมดในเวียดนามเป็นของรัฐ และรัฐจะเป็นผู้จัดสรรให้ หรือให้เช่าระยะยาว กฎหมายที่ดินของเวียดนามแบ่งที่ดินออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

(1) ที่ดินการเกษตร เป็นที่ดินสำหรับเพาะปลูกพืชผลตามฤดูกาลและป่าไม้

⁸บุคคลที่ทำคำรับรองเอกสารและลายมือชื่อในนิติกรรมสัญญาต่างๆ โดยในประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายแบบ Common Law ผู้ทำหน้าที่ Notary Public อาจจะเป็นทนายความหรือไม่เป็นทนายความก็ได้ ผู้ที่ไม่ได้เป็นทนายความจะต้องสำเร็จการศึกษาปริญญาตรี เป็นผู้มีความน่าเชื่อถือของสังคม และไม่เคยมีประวัติต่างพร้อย ผู้ทำหน้าที่ Notary Public ทำหน้าที่รับรองเอกสารหรือลายมือชื่อในนิติกรรมสัญญาเท่านั้น ไม่ใช่ผู้ทำเอกสารขึ้นเอง แต่สำหรับประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายแบบ Civil Law นอกจากทำคำรับรองเอกสารและลายมือชื่อในนิติกรรมสัญญาต่างๆ แล้ว Notary Public ยังมีหน้าที่จัดทำเอกสารสัญญาต่างๆ ตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย รวมถึงทำหน้าที่เป็นพยานรับรองความถูกต้องของเอกสารและบุคคลด้วย ซึ่งในต่างประเทศจะมีกฎหมายว่าด้วย Notary Public ที่กำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ทำหน้าที่เป็น Notary Public ไว้อย่างชัดเจน แต่สำหรับประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายเฉพาะว่าด้วย Notary Public แต่อย่างใด

(2) ที่ดินที่ไม่ใช่พื้นที่การเกษตร เป็นพื้นที่สำหรับอยู่อาศัย พื้นที่ก่อสร้างสำนักงาน พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมและแหล่งธุรกิจ พื้นที่ใช้สำหรับสาธารณูปโภค พื้นที่ภูมิทัศน์ พื้นที่ทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และสถานที่ทางศาสนา

(3) ที่ดินว่างเปล่า⁹ ในปี พ.ศ. 2547 รัฐบาลได้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิโดยชอบธรรมเพื่อความถูกต้องในการใช้ที่ดินว่างเปล่า รวมไปถึงการแลกเปลี่ยน การโอนสิทธิ์ การให้เช่า การให้เช่าช่วง การให้ มรดก การใช้สิทธิ์จำนองที่ดินหรือกรณีการใช้ที่ดินค้ำประกันหรือใช้ในวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือด้านเงินทุนเพื่อให้เกิดการใช้ที่ดินอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยได้มีการประกาศให้กฎหมายสองฉบับ คือ กฎหมายเกี่ยวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (มีผลบังคับใช้ มกราคม พ.ศ. 2550) และกฎหมายการเคหะ (มีผลบังคับใช้ กรกฎาคม พ.ศ. 2549) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าร่วมตลาดอสังหาริมทรัพย์เวียดนามของนักลงทุนต่างชาติและนักลงทุนเวียดนาม และการขยายตัวของตลาดธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

บริษัทต่างชาติและชาวต่างชาติจะไม่ได้รับสิทธิในการจัดสรรให้ใช้ที่ดินระยะยาว แต่ชาวต่างชาติอาจถือครองที่ดินได้โดยการเช่าที่ดินจากรัฐบาล ซึ่งอาจจ่ายค่าเช่าเป็นรายปี หรือรวมจ่ายเป็นเงินก้อนในครั้งเดียว ทั้งนี้ การให้สิทธิใช้ที่ดินระยะยาวจะมีอายุในการใช้ที่ดินไม่เกิน 50 ปี แต่อาจมีการต่ออายุการใช้สิทธิในที่ดินได้อีกแต่ระยะเวลาทั้งหมดต้องไม่เกิน 70 ปี

สำหรับการขอรับจัดสรรสิทธิในการใช้ที่ดินระยะยาวสำหรับนักลงทุนต่างชาติภายใต้กฎหมายที่ดินของประเทศเวียดนาม บริษัทต่างชาติสามารถขอใช้ที่ดินระยะยาวได้ 3 วิธีดังต่อไปนี้

(1) ร่วมลงทุนในกิจการร่วมทุน (Joint Venture: JV) กับหุ้นส่วนชาวเวียดนามที่ได้รับการจัดสรรสิทธิในการใช้ที่ดินระยะยาวจากรัฐบาล โดยส่วนใหญ่การลงทุนร่วมดังกล่าวนี้ ผู้เป็นหุ้นส่วนชาวเวียดนามจะลงทุนในลักษณะของการให้ใช้สัญญาร่วมกัน จึงทำให้กิจการลงทุนของต่างชาติไม่ต้องเช่าที่ดินจากรัฐบาล

(2) การเช่าที่ดินจาก Provincial People's Committee ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการให้บริษัทต่างชาติเช่าที่ดิน โดยมีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นตัวแทนฝ่ายเวียดนามในการทำสัญญาให้เช่าที่ดิน

⁹ที่ดินว่างเปล่า คือ ที่ดินที่อาจจะไม่มีหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน แต่อย่างหนึ่งอย่างใดเลย หรือมีหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินบางอย่าง เช่น ใบเหี้ยบย่ำ تراจองที่เป็นใบอนุญาต ส.ค.1 ใบจองหนังสือรับรองการทำประโยชน์ หรือใบไต่สวน

(3) เช่าช่วงที่ดินจากเขตอุตสาหกรรม เขตอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก หรือเขตเทคโนโลยีขั้นสูง การใช้ที่ดินนี้เป็นการเช่าช่วงต่อจากนักพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ได้จัดสรรที่ดินเป็นเขตพิเศษต่างๆ เช่น เขตอุตสาหกรรม เขตอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก หรือเขตเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อให้นักลงทุนเข้ามาดำเนินกิจการในเขตนั้นโดยการเช่าช่วง ซึ่งโดยปกติจะมีการสร้างสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินนั้น และให้เข้าไปพร้อมกับที่ดิน

แม้ประเทศเวียดนามไม่อนุญาตให้ทั้งบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลเป็นเจ้าของที่ดิน และการใช้ที่ดินทำได้โดยการได้รับจัดสรรสิทธิให้ใช้ที่ดินโดยการเช่าจากรัฐบาลเท่านั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการหลั่งไหลของเงินทุนจากต่างชาติเข้ามาสู่ประเทศเวียดนาม รัฐบาลเวียดนามจึงเล็งเห็นว่าควรจะต้องมีการอำนวยความสะดวกในการใช้สิทธิในที่ดินเพื่อการอยู่อาศัยของชาวต่างชาติที่เข้ามาลงทุนหรือทำงานในเวียดนาม ดังนั้นรัฐบาลเวียดนามจึงอนุญาตให้บริษัทต่างชาติ หรือชาวต่างชาติสามารถเช่าซื้อและเป็นเจ้าของอสังหาริมทรัพย์สำหรับเป็นที่อยู่อาศัยได้ โดยได้ริเริ่มโครงการนำร่องขึ้นเมื่อปี 2552 ที่อนุญาตให้บุคคลธรรมดาและนิติบุคคลต่างชาติซื้ออพาร์ทเมนต์ในเขตที่รัฐบาลจัดสรรไว้ให้ ทั้งนี้เป็นการเช่าซื้อแบบไม่มีสิทธิเด็ดขาด แต่จะกำหนดระยะเวลาในการเป็นเจ้าของไว้ และในขณะนี้ยังไม่อนุญาตให้มีการซื้อบ้าน สำหรับโครงการนำร่องนี้มีระยะเวลา 5 ปี เป็นการทดลองให้ชาวต่างชาติ 5 กลุ่มดังต่อไปนี้สามารถซื้ออพาร์ทเมนต์เป็นที่อยู่อาศัยได้

- (1) ชาวต่างชาติที่เข้ามาลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการลงทุน
- (2) ชาวต่างชาติที่ทำคุณประโยชน์ต่อประเทศเวียดนามและได้รับคำสั่งพิเศษจากประธานาธิบดี และนายกรัฐมนตรีให้ซื้อที่อยู่อาศัยได้
- (3) ชาวต่างชาติที่มีคู่สมรสเป็นชาวเวียดนามที่อาศัยอยู่ในประเทศเวียดนาม
- (4) ชาวต่างชาติที่ประกอบวิชาชีพพิเศษที่เป็นที่ขาดแคลนในประเทศเวียดนาม
- (5) ธุรกิจต่างชาติที่ไม่เกี่ยวข้องกับด้านอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งซื้ออพาร์ทเมนต์เพื่อใช้เป็นที่พักของพนักงานของบริษัท

ผู้ที่มีสิทธิดังกล่าวข้างต้นที่ต้องการจะซื้อที่พักอาศัยจะต้องมีเอกสารที่สามารถแสดงได้ว่าตนมีสิทธิที่จะอยู่ในประเทศเวียดนาม และได้พำนักอยู่ในประเทศเวียดนามมาแล้วอย่างน้อยเป็นระยะเวลา 1 ปี โดยชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศเวียดนามนั้น สามารถเป็นเจ้าของอพาร์ทเมนต์ได้เป็นระยะเวลาไม่เกิน 50 ปี ไม่สามารถขยายเกินกว่านี้ได้ หลังจากที่ได้รับกำหนด ต้องขายอพาร์ทเมนต์นั้นให้

บุคคลอื่นต่อไป อย่างไรก็ตาม ชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงานในเวียดนามสามารถขอสิทธิถือครองที่อยู่อาศัย หรือโอนอสังหาริมทรัพย์ที่ซื้อไว้ให้แก่คนอื่น หรือโอนให้เป็นมรดกได้

3) กฎหมายคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

ประเทศเวียดนามได้มีการออกกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา (Law on Intellectual Property) เมื่อปี พ.ศ. 2549 และได้มีการแก้ไขครั้งล่าสุด มีผลบังคับใช้เมื่อเดือน มกราคม พ.ศ. 2553 โดยในกฎหมายฉบับดังกล่าวได้แบ่งการรับรองทรัพย์สินทางปัญญาเป็น 3 ประเภท คือ สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาด้านการอุตสาหกรรม ลิขสิทธิ์และสิทธิอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับลิขสิทธิ์ และ สิทธิที่เกี่ยวกับความหลากหลายในพันธุ์พืช

ประเทศเวียดนามเป็นภาคีในอนุสัญญาคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาสองฉบับ คือ Geneva Universal Copyright Convention (1952) และ Berne Convention (1886) นอกจากนี้ประเทศเวียดนามยังผูกพันในความตกลงว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาขององค์การการค้าโลกอีกด้วย ถึงแม้ว่าประเทศเวียดนามจะมีกฎหมายคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และมีพันธกรณีตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่จะปกป้องและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศเวียดนามก็ตาม แต่การบังคับใช้กฎหมายยังไม่ประสบความสำเร็จอย่างเต็มที่ ผู้ที่เข้าไปลงทุนทำการค้าในประเทศเวียดนามมักประสบปัญหาเรื่องการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาจนถือว่าเป็นอุปสรรคที่สำคัญในการดำเนินกิจการในประเทศเวียดนาม

แม้รัฐบาลเวียดนามจะจัดให้มีหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ทั้งระดับรัฐบาล และระดับท้องถิ่น เช่น Economic Police, Market Management Bureau, Inspectorate of Science and Technology และ Inspectorate of Culture, Sports and Tourism คอยตรวจตราดูแลไม่ให้มีการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาแล้วก็ตาม แต่ปัญหาในเรื่องการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญายังเป็นปัญหาใหญ่ที่ผู้ประกอบการไทยและชาติอื่นๆ ต้องให้ความสนใจเป็นอย่างมาก

สำหรับนิยามของสิ่งที่ได้รับความคุ้มครองในประเทศเวียดนาม มีดังนี้

- (1) ลิขสิทธิ์ หมายถึง สิทธิที่ได้รับการเปิดเผย โฆษณา เผยแพร่งานอันมีลิขสิทธิ์ และ สิทธิในการให้ผู้อื่นกระทำในสิ่งดังกล่าว

- (2) งานอันมีลิขสิทธิ์ ได้แก่ งานวรรณกรรมงานนาฏกรรม งานดนตรีกรรมงานศิลปกรรม งานทางโสตทัศนวัสดุงานภาพยนตร์สิ่งบันทึกเสียงงานแพร่เสียงแพร่ภาพงาน Derivative works¹⁰ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์
- (3) สิทธิข้างเคียงที่ได้รับความคุ้มครอง ได้แก่ สิทธิของนักแสดง สิทธิขององค์กรแพร่ภาพ และกระจายเสียงและสิทธิขององค์กรวิทยุกระจายเสียง

สำหรับอายุความคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ทุกประเภทมีอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ 50 ปี ภายหลังจากที่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่กรรม

5.7 หน่วยงานที่สำคัญในการติดต่อธุรกิจ

เพื่ออำนวยความสะดวกและความเข้าใจของนักลงทุนที่สนใจลงทุนในจังหวัดด่งไน ควรติดต่อไปยังหน่วยงานต่อไปนี้

ตารางที่ 8 หน่วยงานสำคัญที่ให้บริการด้านการลงทุนในด่งไน

ลำดับที่	หน่วยงาน	ติดต่อ
1	คณะกรรมการประชาชนจังหวัดด่งไน (People's Committee of Dong Nai Province)	2, Nguyen Van Tri Street, Bien Hoa City, Dong Nai Province, Viet Nam Tel: (84.61) 3822501, 3822515 Fax: 3824934 Email: ubdongnai@hcm.vnn.vn Website: www.dongnai.gov.vn
2	กรมการวางแผนและการลงทุนของจังหวัดด่งไน (Department of Planning and Investment of Dong Nai Province)	2, Nguyen Van Tri Street, Bien Hoa City, Dong Nai Province, Viet Nam Tel: (84.61) 3822505, 3824283 Fax: 3941718 Email: khdtongnai@hcm.vnn.vn Website: www.dpidongnai.gov.vn

¹⁰ derivative work คือ การดัดแปลงงานไปจากต้นแบบ (เกี่ยวข้องกับกฎหมายลิขสิทธิ์)

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับที่	หน่วยงาน	ติดต่อ
3	เขตอุตสาหกรรมดองไน (Dong Nai Industrial Zones Authority : DIZA)	26, Road No. 2A, Bien Hoa 2 Industrial Park Bien Hoa City, Dong Nai Province, Viet Nam Tel: (84.61) 3892378 Fax: 3892379 Email : diza@diza.vn Website : www.diza.vn
4	กรมการขนส่งทางบกจังหวัดดองไน (Department of Transport of Dong Nai Province)	18, Phan Chu Trinh Street, Bien Hoa City, Dong Nai Province, Viet Nam Tel: (84.61) 3843238 Fax: (84.61) 3840768 Email: ubdongnai@hcm.vnn.vn Website: www.dongnai.gov.vn/transportation
5	กรมอุตสาหกรรมและการค้าจังหวัดดองไน (Department of Industry and Trade of Dong Nai Province)	2, Nguyen Van Tri Street, Bien Hoa City, Dong Nai Province, Viet Nam Tel: (84.61) 3822232, 3916497 Fax: (84.61) 3822052 Email: stmdn@hcm.vnn.vn, scndnvn@hcm.vnn.vn Website: www.trade.dongnai.gov.vn, www.dongnai-industry.gov.vn
6	กรมวัฒนธรรมกีฬาและการท่องเที่ยวจังหวัดดองไน (Department of Culture, Sports and Tourism of Dong Nai Province)	2, Nguyen Van Tri Street, Bien Hoa City, Dong Nai Province, Viet Nam Tel: (84.61) 3822038, Fax: (84.61) 3824482 Website: www.svhtt-dongnai.gov.vn
7	กรมศุลกากรของจังหวัดดองไน (Department of Customs of Dong Nai Province)	9A, Dong Khoi Street, Bien Hoa City, Dong Nai Province, Viet Nam Tel: (84.61) 3814670, 3814672 Fax: (84.61) 3814671 Email: customsdn@hcm.vnn.vn

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับที่	หน่วยงาน	ติดต่อ
		Website: www.dncustoms.gov.vn
8	กรมภาษีจังหวัดดงไน (Department of Tax of Dong Nai Province)	87, Cachmangthang 8 Street, Bien Hoa City, Dong Nai Province, Viet Nam Tel: (84.61) 3942621 Fax: (84.61) 3846162 Email: tvdn-dnai@yahoo.com

ที่มา: Overview of Dong Nai Province, แหล่งที่มา <http://ecd.com.vn> (สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2557)

ส่วนที่ 2 อุตสาหกรรมที่มีโอกาสในเมืองเป๋าหมาย : กรณีศึกษาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของเวียดนามในปี 2555 มีผู้ประกอบการประมาณ 6,000 ราย ส่วนหนึ่งเป็นผลจากผู้ประกอบการที่เป็นรัฐวิสาหกิจเดิมได้แปรรูปไปเป็นบริษัทเอกชนโดยในปัจจุบันมีหน่วยงานรัฐที่ยังดำเนินกิจการอยู่น้อยกว่าร้อยละ 1 นอกนั้นเป็นการดำเนินงานโดยภาคเอกชนร้อยละ 84 และเป็นการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติ (Foreign Direct Investment: FDI) อีกร้อยละ 15 ซึ่งในจำนวนนี้มากกว่าร้อยละ 70 ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในนครโฮจิมินห์และกระจายอยู่ในจังหวัดรอบๆ นครโฮจิมินห์ เช่น ลองอาน (Long An) ดองนาย (Dong Nai) บินเยือง (Binh Duong) อีกประมาณร้อยละ 20 ตั้งอยู่ทางตอนเหนือในฮานอยเป็นหลัก ส่วนที่เหลือกระจายอยู่ทางภาคกลางของประเทศ โดยมี Vietnam National Textile and Garment Corporation (VINATEX) ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจของเวียดนาม ทำหน้าที่กำกับดูแล วางแผน และพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มทั้งระบบของเวียดนาม

จำนวนคนงานในสาขาส่งทอของเวียดนามในปี 2555 มีประมาณ 2.5 ล้านคน (ไม่นับรวมแรงงานที่ปลูกฝ้ายและปลูกหม่อนเลี้ยงไหม) ซึ่งในจำนวนนี้ทำงานในนิคมอุตสาหกรรมประมาณกว่า 1 ล้านคน สำหรับด้านอัตราค่าแรงที่ผู้ประกอบการจ่ายให้กับพนักงานนั้นโดยทั่วไปผู้ประกอบการจะจ่ายค่าแรงอย่างน้อย 2.4 ล้านด่งต่อเดือน (120 ดอลลาร์สหรัฐ) (ไม่รวมค่าล่วงเวลาและเงินโบนัส) และโดยเฉลี่ยผู้ประกอบการจะจ่ายค่าแรง 3 ล้านด่งต่อเดือน (150 ดอลลาร์สหรัฐ) นอกจากนี้ผู้ประกอบการ

ยังต้องมีค่าใช้จ่ายอื่นๆเช่นค่าอาหารค่าประกันสังคม (ร้อยละ 17 ของค่าจ้าง) ค่าประกันสุขภาพ (ร้อยละ 3 ของค่าจ้าง) และค่าประกันว่างงาน(ร้อยละ 1 ของค่าจ้าง) โดยรวมผู้ประกอบการจะจ่ายค่าจ้างพนักงานรวมค่าใช้จ่ายอื่นๆแล้วเฉลี่ยคนละ 200-250 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน

ประเภทของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในเวียดนามพบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นประเภทรับจ้างผลิตทำการตัดและเย็บตามคำสั่งของผู้ว่าจ้างผลิตที่เรียกว่า CMT (Cut, Make, and Trim) โดยคิดเป็นร้อยละ 70 ของจำนวนผู้ประกอบการทั้งหมดรองลงมาคือผู้ประกอบการประเภทรับจ้างผลิต (Original Equipment Manufacturer: OEM) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20 ผู้ประกอบการประเภทรับจ้างออกแบบ (Original Design Manufacturer: ODM) คิดเป็นร้อยละ 9 และผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของตราสินค้าเอง (original brand manufacturer: OBM) คิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 1

ส่วนการผลิตผ้าฝ้ายในเวียดนามยังมีคุณภาพต่ำและไม่คงที่ ไม่มีความสม่ำเสมอของสีและความทนสีของผ้าย้อม ส่วนใหญ่จะจำหน่ายตลาดภายในประเทศการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปร้อยละ 90 เป็นแบบรับจ้างผลิต ซึ่งต้องพึ่งพาคำสั่งซื้อจากต่างประเทศ และมีสัดส่วนการใช้วัตถุดิบภายในประเทศเพียงร้อยละ 35 ของการผลิตทั้งหมดอุตสาหกรรมสิ่งทอของเวียดนามกำลังพัฒนาขึ้นเป็นลำดับและพยายามสร้างระบบมาตรฐานด้านการทอให้ดีขึ้น แต่ยังไม่สามารถสนองความต้องการในประเทศได้ ปัญหาที่เผชิญขณะนี้ ได้แก่ การขาดแคลนแรงงานที่ได้รับการอบรม ขาดประสบการณ์ด้านการบริหาร ขาดข้อมูลการตลาด และยังไม่มีความสามารถในการออกแบบผลิตภัณฑ์

ในด้านตลาดส่งออกนั้นจากข้อมูลในช่วงปี 2553 - 2557 (ม.ค. -เม.ย.) พบว่ามูลค่าการส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของเวียดนามเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สำหรับตลาดส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา รองลงมาคือสหภาพยุโรป ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้

หน่วย : พันล้านเหรียญสหรัฐ

สินค้า	2553	2554	2555	2556	2557 (ม.ค. -เม.ย.)
สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	1.21	4.04	5.09	7.95	5.99

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร แหล่งที่มา <http://www.ditp.go.th/> (สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2557)

1) แหล่งผลิตที่สำคัญของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

โรงงานสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของเวียดนามส่วนใหญ่ตั้งอยู่ทางภาคใต้ (ประมาณร้อยละ 70) และภาคเหนือ (ประมาณร้อยละ 20) ส่วนที่เหลือกระจายอยู่ทางภาคกลางของของประเทศ (ประมาณร้อยละ 10) แม้ว่าในช่วงหลายปีที่ผ่านมาเวียดนามได้พยายามในการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มแถบชนบททางตอนกลางของประเทศเพื่อสร้างการจ้างงานและลดความเหลื่อมล้ำของรายได้ด้วยการให้เงินอุดหนุนและเงินช่วยเหลือต่างๆแก่โครงการลงทุนในพื้นที่เป้าหมายดังกล่าวอย่างไรก็ตามการดำเนินงานยังไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้เนื่องจากนักลงทุนยังมุ่งความสนใจไปลงทุนบริเวณภาคเหนือและภาคใต้ของเวียดนามซึ่งมีความพร้อมของสาธารณูปโภคพื้นฐานและระบบขนส่งมากกว่าภาคกลางซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทุรกันดารทั้งนี้โรงงานสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในเขตภาคเหนือส่วนมากกระจุกตัวอยู่ตามเมืองสำคัญ ได้แก่ กรุงเทพมหานครและจังหวัด Nam Dinh ขณะที่โรงงานในแถบภาคใต้นั้นตั้งอยู่บริเวณนครโฮจิมินห์ จังหวัด Dong Nai จังหวัด Long An และจังหวัด Binh Duong ซึ่งเป็นที่สังเกตว่าการลงทุนจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมดังกล่าวส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ทางภาคใตีกว่าร้อยละ 90 ของเงินทุนจดทะเบียนจากต่างประเทศทั้งหมดในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มโดยมีนครโฮจิมินห์เป็นศูนย์กลางการลงทุนที่สำคัญรองลงมาคือจังหวัด Dong Nai เนื่องจากค่าเช่าที่ดินถูกกว่าทางภาคเหนือรวมทั้งอยู่ใกล้ย่านธุรกิจซึ่งสะดวกต่อการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศ

2) โครงสร้างอุตสาหกรรม

➤ **อุตสาหกรรมสิ่งทอ (Textile Industry)** ประกอบด้วยอุตสาหกรรมในระดับต้นน้ำและกลางน้ำซึ่งต้องใช้เงินลงทุนและพึ่งพาเทคโนโลยีการผลิตในระดับสูงจึงเป็นข้อจำกัดของภาคเอกชนเวียดนามซึ่งส่วนใหญ่ขาดแคลนเงินทุนด้วยเหตุนี้การลงทุนของภาคเอกชนจึงอยู่ในรูปของอุตสาหกรรมในครัวเรือนและโรงงานขนาดเล็กซึ่งผลิตสินค้าคุณภาพต่ำและผลิตสินค้าครั้งละไม่มากส่วนโรงงานขนาดใหญ่ที่มีความสามารถในการผลิตและมีการนำเทคโนโลยีการผลิตระดับสูงมาใช้ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนของภาครัฐโดยมี VINATEX (Vietnam National Textile and Garment Corporation) ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจของเวียดนามทำหน้าที่กำกับดูแลตลอดจนกำหนดนโยบายแผนการดำเนินงานและแผนการตลาดของโรงงานในเครือซึ่งมีเป็นจำนวนมากดังนั้นผลผลิตสิ่งทอกว่าร้อยละ 40 ของผลผลิตสิ่งทอทั้งหมดในเวียดนามมาจากการลงทุนของภาครัฐอย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมสิ่งทอโดยรวมของเวียดนาม

ยังมีระดับการพัฒนาไม่สูงนักผลผลิตที่ได้จึงยังไม่เพียงพอต่อความต้องการในประเทศทั้งด้านปริมาณ และคุณภาพทำให้เวียดนามต้องพึ่งพาการนำเข้าสิ่งทอจากต่างประเทศ

➤ **อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (Apparel Industry)** ผลผลิตส่วนใหญ่มาจากการลงทุนของภาคเอกชนและการลงทุนจากต่างประเทศเป็นหลัก โดยผู้ผลิตขนาดกลางและขนาดใหญ่มักเน้นผลิตเพื่อส่งออกส่วนโรงงานขนาดเล็กซึ่งเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือนเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศ สำหรับในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาการลงทุนจากต่างประเทศได้เข้ามามีบทบาทในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มของเวียดนามมากขึ้นดังเห็นได้จากสัดส่วนมูลค่าผลผลิตเครื่องนุ่งห่มของนักลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะการลงทุนจากประเทศในภูมิภาคเอเชียอาทิตใต้หวันฮ่องกงเกาหลีใต้และญี่ปุ่นเป็นต้นขณะที่สัดส่วนมูลค่าผลผลิตเครื่องนุ่งห่มของภาครัฐและภาคเอกชนเวียดนามกลับมีแนวโน้มลดลง

3) ปัจจัยส่งเสริมการขยายตัวของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของเวียดนาม

➤ ค่าจ้างและคุณภาพของแรงงานนับเป็นปัจจัยเกื้อหนุนสำคัญที่สุดที่ทำให้อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของเวียดนามขยายตัวอย่างรวดเร็วในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาส่งผลให้เวียดนามมีต้นทุนการผลิตต่ำซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศยิ่งไปกว่านั้นแรงงานเวียดนามจัดเป็นแรงงานที่มีคุณภาพทั้งในด้านความชำนาญในการผลิตสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มความขยันอดทนรวมถึงอัตราการรู้หนังสือที่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งอื่นๆ

➤ มาตรการช่วยเหลือของรัฐบาลเวียดนามโดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรการด้านการส่งออก เช่นการจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการส่งออกซึ่งให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ส่งออกนอกจากนี้รัฐบาลเวียดนามยังให้ความช่วยเหลือด้านการตลาดเทคโนโลยีและเครื่องจักรรวมถึงการวิจัยต่างๆซึ่งมีส่วนช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของผู้ผลิตในเวียดนามอีกทั้งยังเป็นผู้ลงทุนรายใหญ่ในอุตสาหกรรมที่ต้องใช้เงินทุนและเทคโนโลยีสูงโดยเฉพาะอุตสาหกรรมสิ่งทอเพื่อเป็นแหล่งวัตถุดิบราคาถูกในประเทศให้กับผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มของเวียดนามซึ่งปัจจุบันต้องพึ่งพาวัตถุดิบนำเข้าราคาแพงจากต่างประเทศเป็นหลักรวมถึงการปรับปรุงกฎระเบียบทางการค้าการลงทุนและการให้สิทธิประโยชน์ทางการค้าโดยเฉพาะการยกเว้นภาษีนำเข้าวัตถุดิบและเครื่องจักรให้แก่โรงงานที่ตั้งในเขตอุตสาหกรรมส่งออก (Export Processing Zone : EPZ)

4) สิทธิประโยชน์ทางการค้ากับต่างประเทศ

➤ สหรัฐอเมริกา

ในกรณีของสิทธิประโยชน์ทางการค้าของเวียดนามกับสหรัฐอเมริกานั้นขณะนี้อยู่ในระหว่างการเจรจาความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (Trans-Pacific Strategic Economic Partnership Agreement: TPP) ในปัจจุบันเวียดนามยังไม่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีจากสหรัฐอเมริกา

➤ สหภาพยุโรป

เวียดนามได้รับสิทธิ GSP จากสหภาพยุโรปโดยอยู่ในกลุ่ม Standard GSP ซึ่งรายละเอียดสิทธิ GSP ที่ได้รับมีดังนี้

- เครื่องนุ่งห่ม: อัตราภาษีที่ได้รับ GSP เฉลี่ยสำหรับสินค้ากลุ่มเครื่องนุ่งห่มคือ ร้อยละ 8.54 ขณะที่อัตราภาษี MFN เฉลี่ยคือร้อยละ 10.84
- สิ่งทอ: อัตราภาษีที่ได้รับ GSP เฉลี่ยสำหรับสินค้ากลุ่มสิ่งทอคือร้อยละ 5.52 ขณะที่อัตราภาษี MFN เฉลี่ยคือร้อยละ 6.95

➤ ญี่ปุ่น

เวียดนามได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีจากญี่ปุ่นทั้งภายใต้สิทธิ GSP รวมไปถึงความตกลงทางการค้าทั้งแบบทวิภาคีคือความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจเวียดนาม-ญี่ปุ่น (Japan-Vietnam Economic Partnership Agreement) และความตกลงทางการค้าแบบพหุภาคีคือความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน-ญี่ปุ่น (ASEAN-Japan Comprehensive Economic Partnership Agreement: AJCEP) สิทธิพิเศษทางภาษีที่เวียดนามได้รับจากญี่ปุ่นในแต่ละรายการกลุ่มสินค้ามีรายละเอียดดังนี้

- เครื่องนุ่งห่ม: อัตราภาษีสิทธิพิเศษเฉลี่ยสำหรับสินค้ากลุ่มเครื่องนุ่งห่มคือร้อยละ 0.60 ขณะที่อัตราภาษี MFN เฉลี่ยคือร้อยละ 9.43
- สิ่งทอ: อัตราภาษีสิทธิพิเศษเฉลี่ยสำหรับสินค้ากลุ่มสิ่งทอคือร้อยละ 0 ขณะที่อัตราภาษี MFN เฉลี่ยคือร้อยละ 5.88

➤ ต้องโน

สำหรับอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในจังหวัดต้องโน ส่วนใหญ่เป็นบริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เช่น ใต้หวันและเกาหลีใต้ โดยบริษัทที่เข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในต้องโนจะอยู่ในลักษณะของการร่วมทุนกับนักลงทุนท้องถิ่น เนื่องจากเป็นรูปแบบการลงทุนที่รัฐบาลให้การส่งเสริมมากที่สุด และเพื่อเป็นการป้องกันความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น รวมถึงการติดต่อประสานงานกับหน่วยราชการต่างๆ ทำให้ได้รับความสะดวกและรวดเร็ว นอกจากนี้ นักลงทุนท้องถิ่นจะมีความเข้าใจความต้องการและรูปแบบในการแต่งตัวของคนในประเทศตนมากกว่า

ในส่วนของโรงงานท้องถิ่นยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ส่งผลให้โรงงานที่ผลิตสินค้าคุณภาพสูงต้องนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นเส้นใย ผ้าผืน สารเคมี หรือเครื่องจักร โดยนำเข้าจากใต้หวัน เกาหลีใต้ และฮ่องกง อย่างไรก็ตาม การเข้ามาของนักลงทุนต่างประเทศทำให้บริษัทท้องถิ่นหลายแห่งมีการปรับเปลี่ยนเครื่องจักร เทคโนโลยี และกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มคุณภาพสินค้า รวมถึงการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม สุจริตการแรงงาน และการสร้างตราสินค้าของตนเองบ้างแล้ว

จากข้อมูลของสำนักงานสถิติต้องโน การส่งออกเสื้อผ้าและสิ่งทอในช่วงครึ่งปีแรกของปี พ.ศ. 2557 มีมูลค่าเกือบ 753 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 8 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งตลาดส่งออกที่สำคัญของเสื้อผ้าและสิ่งทอของต้องโน คือ สหรัฐอเมริกาและหลายประเทศในยุโรป ทั้งนี้ เสื้อผ้าและสิ่งทอเป็นสินค้าที่มีการส่งออกมากเป็นอันดับสองในกลุ่มสินค้าโภคภัณฑ์ของต้องโน รองจากรองเท้า หรือประมาณร้อยละ 13 ของรายได้จากการส่งออกรวมของกลุ่มสินค้าโภคภัณฑ์ของต้องโน¹¹

5) โรงงานสิ่งทอฯ ในเขตอุตสาหกรรมใน จ.ต้องโน ทั้งหมด จำนวน 18 บริษัท

- BIEN HOA 1 INDUSTRIAL ZONE จำนวน 4 บริษัท
 - FASHION GARNMENT LTD (Objectives : Clothes manufacture)
 - DONG NAI GARNMENT SHAREHOLDING COMPANY
(Objectives :Garment manufacturing)

¹¹ที่มา <http://baodongnai.com.vn>

- DONG NAI GARNMENT INDUSTRY COMPANY (Objectives : Garment for export)
- Garment for export (Objectives : cotton)
- BIEN HOA 2 INDUSTRIAL ZONE จำนวน 4 บริษัท
 - EPIC DESIGNERS VN (Objectives :Garment manufacture for export)
 - BULTEL INTERNATIONAL VIETNAM (Objectives : Garment manufacture for export)
 - LIBERTY LACE CO.,LTD (Objectives :To manufacture high quality embroidery garment for export)
 - FASHION GARNMENT 2 CO.,LTD (Objectives :Garment manufacture)
- MODERN LONG BINH INDUSTRIAL ZONE จำนวน 1 บริษัท
 - VIET NAM WACOAL CORPORATION (Objectives: To manufacture under wears)
- NHON TRACH 1 INDUSTRIAL ZONE จำนวน 3 บริษัท
 - TONG KOOK VIET NAM SPINNING CO.,LTD (Objectives: To manufacture textiles)
 - LIEN MINH VINA CO.,LTD (Objectives: Spinning, weaving, dying cloth)
 - IL KWANG VINA CO.,LTD (Objectives: To dye cloth)
- NHON TRACH 2 INDUSTRIAL ZONE จำนวน 3 บริษัท
 - HUALON CORPORATION VIET NAM (Objectives: Dying, spinning , weaving textiles)
 - SAMSUNG VINA SYNTHETICS INCCO.,LTD (Objectives: To manufacture Polyester Staple Fiber, Polyester Filament Yarn, Polyester Chip and Polyester Fabrics)
 - CHOONAM VIET NAM CO.,LTD (Objectives: Yarns and fabric manufacturing, trading)
- NHON TRACH 3 GO DAU INDUSTRIAL ZONE จำนวน 1 บริษัท

- HYOSUNG VINA CO.,LTD (Objectives: To manufacture fabric from polyester yarn)
- AMATA
 - Arai Vietnam (Objectives: Industrial fabric)
 - Vietnam Wacoal (Objectives: Apparel and accessories)

**อื่นๆ ได้แก่ Iwasaki Vietnam (Objectives: Industrial fabric & Apparel and accessories) แต่ไม่ได้
อยู่ในเขตอุตสาหกรรม ที่อยู่: National Highway 1, Xuan Binh Ward, Long Khanh Township, Dong
Nai**

กระทรวงเกษตรของสหรัฐฯ (United States Department of Agriculture: USDA) ได้ประมาณ
การอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในเวียดนาม ปี 2563 ไว้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 ประมาณการอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในเวียดนาม

รายละเอียด	2553	2558	2563
1. มูลค่าการส่งออก (ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)	12,000	18,000	25,000
2. จำนวนพนักงาน (พันคน)	2,500	2,750	3,000
3. ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ			
- ผ้าสาลี/ผ้าฝ้าย (1,000 เมตริกตัน)	20	40	60
- ไฟเบอร์, เส้นด้ายโพลีเอสเตอร์ (1,000 เมตริกตัน)	120	210	300
- เส้นด้ายทุกชนิด (1,000 เมตริกตัน)	350	500	650
- ผ้าทุกชนิด (ล้านตารางเมตร)	1.00	1.50	2.00
- ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า (ล้านชิ้น)	1.80	2.85	4.00
4. ตลาดภายในประเทศ (%)	50	60	70

ที่มา: Vietnam Cotton and Products Annual Commodity Report, USDA Foreign Agricultural Service (2013)
แหล่งที่มา <http://www.usda.gov/wps/portal/usda/usdahome> (สืบค้นเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2557)

ส่วนที่ 3 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT) ของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ในเมืองด่งไน

จากการจัดกิจกรรม Fact Finding ในพื้นที่เป้าหมายและอุตสาหกรรมเป้าหมายประกอบกับการศึกษาและค้นคว้าข้อมูลทุติยภูมิจากหน่วยงานต่างๆ สามารถวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT) ของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในด่งไน ได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT) ของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มใน ด่งไน

SWOT	ปัจจัย
จุดแข็ง (Strength)	<ul style="list-style-type: none"> - อยู่ใกล้เมืองเศรษฐกิจอย่างโฮจิมินห์ เพียง 30 กิโลเมตร - อยู่ใกล้ท่าเรือ สะดวกต่อการขนส่งสินค้า - ท่าเลที่ตั้งของจังหวัดด่งไนไม่ค่อยได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ ซึ่งมักเกิดขึ้นบริเวณตอนกลางของประเทศ - เป็นเขตการลงทุนด้านอุตสาหกรรมที่เติบโตอย่างรวดเร็ว จึงเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพสูง ซึ่งนักลงทุนต่างชาติให้ความสนใจเข้าไปลงทุนเป็นลำดับต้นๆ สามารถต่อยอดธุรกิจหรือการลงทุนได้ - เมืองด่งไนมีนิคมอุตสาหกรรมมากที่สุดในเวียดนาม จำนวน 29 แห่ง - รัฐบาลมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีแผนการพัฒนาในระยะยาวร่วมกับภาคเอกชนและนักลงทุนต่างชาติให้ครอบคลุมสาธารณูปโภคที่สำคัญ เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสารและโทรคมนาคม - ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยทำงาน ทำให้เกิดความได้เปรียบในเรื่องของกำลังแรงงาน - แรงงานมีความขยัน อดทน - ต้นทุนค่าจ้างแรงงานต่ำ และแรงงานมีฝีมือ - ค่าครองชีพถูกกว่าเมืองโฮจิมินห์ซึ่งอยู่ใกล้เคียงกัน

SWOT	ปัจจัย
	<ul style="list-style-type: none"> - ตลาดภายในประเทศค่อนข้างมีศักยภาพสูง - หน่วยงานราชการของจังหวัดต้องสนับสนุนการลงทุนเป็นอย่างมาก เห็นได้จากการปรับปรุงนโยบายและมาตรการต่างๆ ที่เอื้อต่อการลงทุน เช่น การลดขั้นตอนการขอใบอนุญาตลงทุน การลดขั้นตอนการติดต่อกับหน่วยงานราชการ และการลดจำนวนเอกสารในการขออนุมัติโครงการ เป็นต้น
จุดอ่อน (Weakness)	<ul style="list-style-type: none"> - ฝั่งพาการนำเข้าวัตถุดิบค่อนข้างมาก - ต้นทุนในการทำธุรกิจ เช่น ค่าเช่าที่ดินหรือโรงงานเขตอุตสาหกรรมปรับตัวสูงขึ้นมาก - แรงงานมีนิสัยคิดนอกกรอบ กฎ กติกาและธรรมเนียมปฏิบัติ - ปัญหาสินค้าฟ้อราคาถูกจากจีนที่มีวางขายมากเต็มท้องตลาดจากกำลังการผลิตที่มีมากและใหญ่กว่า
โอกาส (Opportunity)	<ul style="list-style-type: none"> - การที่เวียดนามเข้าร่วมทำสัญญา FTA ที่สำคัญเกี่ยวกับสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เช่น ASEAN-Korea FTA หรือ Vietnam-Korea FTA - การเข้าร่วมลงนามในสัญญา The Trans-Pacific Partnership Agreement (TPP) ทำให้ไม่ต้องเสียภาษีสำหรับการส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไปยังสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย และประเทศอื่น ๆ ที่เป็นสมาชิกของ TPP - การเข้าร่วมลงนามในสัญญา The Trans-Pacific Partnership Agreement (TPP) นำมาซึ่งการพัฒนาและการลงทุนที่มากขึ้น - เมืองดองไนตั้งเป้าหมายไปเป็นจังหวัดอุตสาหกรรมภายในปี 2015 ซึ่งจะทำให้เป็นศูนย์รวมการลงทุน - เมืองดองไนตั้งอยู่ใกล้เคียงกับเขตอุตสาหกรรมอื่นในเวียดนามสามารถต่อยอดการพัฒนาอุตสาหกรรมได้ - เป็นเขตอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดในกลุ่มประเทศ CLMV - ข้อพิพาทและความขัดแย้งระหว่างประเทศของเวียดนามและจีน เป็นโอกาสของนักลงทุนไทย

SWOT	ปัจจัย
	- ปี 2020 จะมีสนามบิน Long Thanh เป็นสนามบินแห่งใหม่ ในเมือง ดองไน และห่างจากโฮจิมินห์ 40 กิโลเมตร
อุปสรรค (Threat)	- คู่แข่งที่มีความแข็งแกร่งมากยิ่งขึ้น อย่างประเทศจีน อินเดีย และ อินโดนีเซีย - ความเข้มงวดในมาตรการปกป้องของตลาดหลักในการส่งออกที่ เพิ่มขึ้นอย่างประเทศอเมริกา หรือสหภาพยุโรป

ส่วนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคของการลงทุนในเมืองดองไน

การลงทุนในดองไนต้องคำนึงถึงปัญหาและอุปสรรคของการลงทุน ซึ่งสามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. จังหวัดดองไนมุ่งเน้นการผลิตภาคอุตสาหกรรมเป็นหลัก กิจกรรมทางเศรษฐกิจจึงไม่หลากหลายนัก ขณะเดียวกันการขยายตัวทางเศรษฐกิจของดองไนที่เป็นไปอย่างรวดเร็วทำให้สาธารณูปโภคบางส่วนเริ่มมีปัญหาคอขวด โดยเฉพาะการคมนาคมระหว่างจังหวัดดองไนกับนครโฮจิมินห์ที่การจราจรมีความหนาแน่นมาก
2. ปัญหามลภาวะทางน้ำมีแนวโน้มสูงขึ้น จากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของเขตอุตสาหกรรมทั้งในด้านขนาดโรงงานและจำนวนโรงงาน
3. การติดต่อธุรกิจกับชาวเวียดนามนิยมใช้ล่ามชาวเวียดนามเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากไม่นิยมใช้ภาษาอังกฤษ
4. การทำธุรกิจนิยมเงินสด ไม่นิยมระบบเงินเชื่อ

บรรณานุกรม

สำนักงานความร่วมมือการค้าและการลงทุน กรมการค้าต่างประเทศ. (2557). **สถิติการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดนของไทย**. กระทรวงพาณิชย์.

ศูนย์ข้อมูลการลงทุนไทยในต่างประเทศ. (2556). **คู่มือการประกอบธุรกิจ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์**. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน.

ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2555). **รายงานการศึกษาโครงการโครงการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมกับเมืองคู่แฝด (สปป.ลาว พม่า และกัมพูชา)**. เสนอสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม.

กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์. สถิติการนำเข้า – ส่งออกของไทย. (2557) สืบค้นจาก :
<http://www.dft.go.th/Default.aspx?tabid=164>

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. **AEC News Alert ประจำวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2557**. สืบค้นจาก :
http://www.dtn.go.th/filesupload/20_Feb_2014.pdf

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์. สืบค้นจาก : <http://www2.ditp.go.th/index.php/home-page/trade-statistics>

โครงการพัฒนาความร่วมมือเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. สืบค้นจาก :
http://www.smeasean.com/country_info.php?id=2&group=2 สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2557

สำนักงานพัฒนาตลาดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและเอเชีย กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ. (2557). แหล่งที่มา <http://bts.dft.go.th/btsc/files/SituationVietnam/5.pdf> (สืบค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2557)

General Department of Vietnam Customs. (2014). สืบค้นจาก : <http://www.customs.gov.vn>
(สืบค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2557)

General Statistics Office of Vietnam. (2014). สืบค้นจาก : http://www.gso.gov.vn/default_en.aspx?tabid=491.

NamViet News (2011) สืบค้นจาก : <http://namvietnews.wordpress.com/2011/05/29/the-thousand-mile-road/> (สืบค้นเมื่อวันที่ 14 กันยายน 2557)

Overview of Dong Nai Province. (2014). สืบค้นจาก : <http://ecdn.com.vn>.

Thai Trade Center. (2014) Available from <http://www.thaitrade.co.id/media/50ee2788133e5.pdf>

USDA Foreign Agricultural Service. (2013). **Vietnam Cotton and Products Annual Commodity Report**. GAIN Report Number: VM3017.

Vietnam Economic Times. (2014). Available from http://www.business-in-asia.com/countries/vietnam_industrial_zones.html.

Wageindicator Organization. (2014). Available from <http://www.wageindicator.org/main/salary/minimum-wage/vietnam>.

Wikipedia. (2014). สืบค้นจาก : http://en.wikipedia.org/wiki/Provinces_of_Vietnam.

Wikipedia (2014). สืบค้นจาก : http://en.wikipedia.org/wiki/Provinces_of_Vietnam (สืบค้นเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2557)

ภาคผนวก ก

เศรษฐกิจ ภาพรวมการค้าและการลงทุนของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ตารางที่ 1 อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของเวียดนาม

รายการ	ปี 2555	ปี 2556
GDP growth (%)	5.03	5.30
ภาคการเกษตร (%)	2.72	5.60
ภาคอุตสาหกรรม (%)	4.52	6.35
ภาคบริการ (%)	6.42	10.70

ที่มา : General Statistic Office of Vietnam. แหล่งที่มา <http://www.gso.gov.vn> (สืบค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2557)

ตารางที่ 2 ดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจที่สำคัญของเวียดนาม ปี 2552 – 2556

ดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจ	2552	2553	2554	2555	2556
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ณ.ราคาปัจจุบัน (พันล้าน USD)	93.2	104.6	121.7	138.1	170.0
อัตราการขยายตัวตามราคาคงที่ (ร้อยละ)	5.3	6.8	5.9	5.03	5.3
ประชากรและรายได้					
ประชากร (ล้านคน)	86	86.9	87.8	88.7	89.7
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว (USD)	1,064	1,169	1,375	1,527	1,896
ราคาและการเงิน					
อัตราแลกเปลี่ยนต่อ USD ณ.สิ้นปี	18,479	18,932	20,828	20,828	21,276.6
อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย (ร้อยละ)	6.9	9.2	18.6	6.8	8.8
อัตราเงินเฟ้อ ณ.สิ้นปี (ร้อยละ)	6.5	11.8	18.1	9.2	6.6

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจ	2552	2553	2554	2555	2556
ดุลการค้าและดุลบริการ (ล้าน USD)					
ดุลการค้า	-12,852	-12,603	-9,844	284	863
ส่งออก	57,096	72,236	96,905	114,573	132,175
นำเข้า	-69,968	-84,839	-106,749	-114,289	131,312
ดุลบริการ	-1,134	-901.0	-2,980	-3,100	Na.
เงินสำรองระหว่างประเทศ (ล้าน USD)	14,100	12,400	14,300	20,900	32,496

ที่มา: (1) Social-Economic situation in 2012. General Statistic Office of Vietnam แหล่งที่มา <http://www.gso.gov.vn> (สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2556)

(2) International Monetary Fund. Data and Statistic แหล่งที่มา <http://www.imf.org/external/data.htm> (สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2556)

(3) Center Intelligence Agency แหล่งที่มา <http://www.cia.gov> (สืบค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2557)

ตารางที่ 3 มูลค่าการค้าระหว่างประเทศของเวียดนาม

หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

รายการ	2552	2553	2554	2555	2556
มูลค่าการค้า	127,044	157,075	203,654	228,862	263,487
การส่งออก	57,096	72,236	96,905	114,573	132,175
การนำเข้า	69,948	84,839	106,749	114,289	131,312

ที่มา: Customs Statistics. แหล่งที่มา <http://www.customs.gov.vn> (สืบค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2557)

ตารางที่ 4 สินค้าส่งออกสำคัญของเวียดนามปี 2556

หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ลำดับ	สินค้าส่งออก	2556
1	โทรศัพท์และอุปกรณ์เสริม	21,517
2	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	17,891
3	คอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์	10,677
4	รองเท้า และรองเท้าแตะ	8,366
5	น้ำมันดิบ	7,236
	อื่นๆ	66,488
	รวม	132,175

ที่มา: Social-Economic situation in 2013. General Statistic Office of Vietnam แหล่งที่มา <http://www.gso.gov.vn> (สืบค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2557)

ตารางที่ 5 มูลค่าการส่งออกของเวียดนาม จำแนกตามรายประเทศและกลุ่มประเทศ

หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ลำดับ	ประเทศ	2551	2552	2553	2554	2555	2556
1	สหรัฐอเมริกา	11,886.8	11,407.2	14,238.1	16,927.8	19,667.9	23,869.2
2	จีน	4,850.1	5,403.0	7,742.9	11,125.0	12,388.2	13,259.3
3	ญี่ปุ่น	8,467.8	6,335.6	7,727.7	10,781.1	13,059.8	13,651.5
4	สาธารณรัฐเกาหลี	1,793.5	2,077.8	3,092.2	4,715.4	5,580.4	6,631.1
5	เยอรมนี	2,073.4	1,885.4	2,372.7	3,366.9	4,095.2	4,729.6
6	มาเลเซีย	2,030.4	1,775.2	2,093.1	2,832.4	4,496.1	4,925.6
7	ออสเตรเลีย	4,351.6	2,386.1	2,704.0	2,519.1	3,241.1	3,514.1
8	กัมพูชา	1,531.6	1,166.5	1,563.8	2,406.8	2,830.5	2,926.2
9	สหราชอาณาจักร	1,581.0	1,329.2	1,681.9	2,398.2	3,033.5	3,699.0
10	อินโดนีเซีย	751.2	754.1	1,433.4	2,358.9	2,357.7	2,453.8
11	สิงคโปร์	2,713.8	2,075.6	2,121.3	2,285.7	2,367.8	2,662.3
12	เขตบริหารพิเศษฮ่องกง	877.2	1,034.1	1,464.2	2,205.7	3,705.5	4,107.0
13	กลุ่มประเทศสหภาพยุโรป	10,895.8	9,402.3	11,385.5	16,545.3	20,302.8	24,330.2
14	กลุ่มประเทศอาเซียน	10,337.7	8,761.3	10,364.7	13,583.3	17,312.1	18,470.1

ที่มา : General Department of Vietnam Customs แหล่งที่มา <http://www.customs.gov.vn> (สืบค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2557)

ตารางที่ 6 สินค้านำเข้าสำคัญของเวียดนาม ปี 2556

หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ลำดับ	สินค้านำเข้า	2556
1	อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ	17,684
2	ผ้าฝ้าย	8,405
3	โทรศัพท์และอุปกรณ์เสริม	8,041
4	ปิโตรเลียม	6,980
5	เหล็ก	6,654
	อื่นๆ	83,548
	รวม	131,312

ที่มา : Social-Economic situation in 2013. General Statistic Office of Vietnam แหล่งที่มา <http://www.gso.gov.vn> (สืบค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2557)

ตารางที่ 7 มูลค่าการนำเข้าของเวียดนามจำแนกตามรายประเทศและกลุ่มประเทศ

หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ลำดับ	ประเทศ	2551	2552	2553	2554	2555	2556
1	จีน	15,973.6	15,411.3	20,203.6	24,593.7	28,785.8	36,954.3
2	เกาหลีใต้	7,255.2	6,707.6	9,757.6	13,175.9	-	20,697.9
3	ญี่ปุ่น	8,240.3	6,836.4	9,016.1	10,400.3	11,602.7	11,611.5
4	ไต้หวัน	8,362.6	6,112.9	6,976.9	8,556.8	8,5341.1	9,423.7
5	สิงคโปร์	9,378.0	7,015.2	4,101.1	6,390.6	6,690.3	5,702.5
6	ไทย	4,905.6	4,471.1	5,602.3	6,383.6	5,792.3	6,311.1
7	สหรัฐอเมริกา	2,646.6	2,710.5	3,766.9	4,529.2	4,827.2	5,231.9
8	มาเลเซีย	2,596.1	2,561.3	3,413.4	3,919.7	3,412.4	4,104.1
9	อินเดีย	2,094.3	1,536.1	1,762.0	2,346.4	2,161.0	2,882.6
10	อินโดนีเซีย	1,728.9	1,452.7	1,909.2	2,247.6	2,247.5	2,374.5
11	เยอรมนี	1,479.9	1,421.5	1,742.4	2,198.6	191.9	2,963.1
13	กลุ่มประเทศอาเซียน	19,567.7	16,461.3	16,407.5	20,910.2	20,758.2	2,134.7
14	กลุ่มประเทศสหภาพยุโรป	5,581.5	5,343.3	6,361.7	7,747.1	8,791.3	9,452.2

ที่มา: General Department of Vietnam Customs แหล่งที่มา <http://www.customs.gov.vn> (สืบค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2557)

ตารางที่ 8 มูลค่าการค้าผ่านแดนไทย – เวียดนาม

รายการ	มูลค่า (ล้านบาท)					อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)			
	2552	2553	2554	2555	2556	53/52	54/53	55/54	56/55
มูลค่ารวม	3,077.32	5,636.56	7,878.56	11,678.94	16,579.09	83.72	39.36	48.24	41.96
ส่งออก	3,022.91	5,541.37	7,463.29	10,136.04	14,297.72	83.31	34.68	35.81	41.06
นำเข้า	54.41	112.19	415.27	1,542.90	2,281.37	106.19	270.15	271.54	47.86
ดุลการค้า	2,968.50	5,429.18	7,048.02	8,593.14	12,016.35	-	-	-	-

ที่มา: สำนักงานพัฒนาตลาดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและเอเชีย กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ แหล่งที่มา <http://bts.dft.go.th/btsc/files/SituationVietnam/5.pdf> (สืบค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2557)

ตารางที่ 9 มูลค่าการค้าผ่านแดนไทย – เวียดนามจำแนกตามรายการสินค้าส่งออก

หน่วย : ล้านบาท

ลำดับ	รายการส่งออก	2554	2555	2556	2557 (ม.ค. - ก.ค.)
1	เม็ดพลาสติก	476.4	490.8	535.6	347.5
2	น้ำมันสำเร็จรูป	845.8	832.9	603.7	308.6
3	เคมีภัณฑ์	408.8	436.6	478.5	277.6
4	รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	311.6	248.4	378.8	249.6
5	เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ	167.6	154.9	237.8	197.2
6	เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	374.1	261.1	255.7	194.2
7	เครื่องดื่ม	120.3	137.9	239.6	176.2
8	ผลิตภัณฑ์ยาง	326.7	306.3	321.2	175.3
9	กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	164.3	180.3	225.0	138.9
10	ผ้าผืน	185.9	183.5	239.0	128.2
รวม 10 อันดับ		3,381.5	3,232.7	3,544.9	2,193.3
อื่นๆ		2,433.2	1,977.2	2,120.7	1,104.4
มูลค่ารวม		5,814.7	5,209.9	5,665.6	3,297.7

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร
แหล่งที่มา <http://aec.ditp.go.th/> (สืบค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2557)

ตารางที่ 10 มูลค่าการค้าผ่านแดนไทย – เวียดนาม จำแนกตามรายการสินค้านำเข้า

หน่วย : ล้านบาท

ลำดับ	รายการส่งออก	2554	2555	2556
1	เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน	311.1	685.7	1,005.7
2	เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	168.5	233.2	229.3
3	เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	169.4	186.5	236.4
4	น้ำมันดิบ	91.0	206.2	67.5
5	สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูปและกึ่ง	81.2	100.0	107.8
6	เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	45.3	93.3	111.4
7	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	57.6	90.3	100.0
8	ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์	36.5	78.2	84.1
9	เคมีภัณฑ์	91.4	138.9	94.8
10	ด้ายและเส้นใย	118.2	149.8	86.2
รวม 10 อันดับ		1,170.2	1,962.1	2,123.2
อื่นๆ		447.0	531.1	513.7
มูลค่ารวม		1,617.2	2,493.2	2,636.9

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร
แหล่งที่มา <http://aec.ditp.go.th/> (สืบค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2557)

ตารางที่ 11 มูลค่าการค้าผ่านแดนไทย – เวียดนามจำแนกตามรายจังหวัด

หน่วย : ล้านบาท

ลำดับ	จังหวัด	2555			2556				
		ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	Δ%	นำเข้า	Δ%	ดุลการค้า
1	นครพนม	3,194.9	3.3	3,191.6	7,576.44	137.14	924.27	28,078.96	6,652.17
2	บึงกาฬ	1,973.0	17.8	1,935.2	3,928.24	16.64	1,331.13	-7.18	2,597.11
3	มุกดาหาร	3,367.8	1,434.2	1,933.6	1,572.99	-20.27	14.94	-15.88	1,558.05
4	สระแก้ว	871.0	21.9	849.1	764.47	-12.23	6.02	-72.54	758.45
5	หนองคาย	723.8	2.8	721.0	449.14	-37.95	1.51	-46.07	447.63
6	ตราด	5.4	0.5	4.9	6.44	20.15	3.50	627.17	2.94
7	เลย	0.2	0	0.2	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
8	จันทบุรี	0	0	0	0.00	0.00	0.00	-100	0.00
9	สุรินทร์	0	0.4	-0.4	0.00	-100	0.00	0.00	0.00
	อื่นๆ	0	62.1	-62.1	0.00	0.00	0.00	-100	0.00
	รวม	10,136.0	1,542.9	8,593.1	14,297.72	41.06	2,281.37	47.86	12,016.35

ที่มา: กองเทคโนโลยีสารสนเทศ กรมการค้าต่างประเทศ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร แหล่งที่มา <http://www.dft.go.th>.
(สืบค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2557)

ตารางที่ 12 การลงทุนโดยตรงของต่างชาติในเวียดนาม จำแนกตามสาขาการลงทุน สะสมตั้งแต่ ปี
2531 ถึง 20 พฤษภาคม 2556

ลำดับ	สาขา	จำนวนโครงการ	ทุนจดทะเบียน	
			มูลค่า (ล้าน USD)	สัดส่วน%
1	Processing, manufacturing industry	8,263	113,514.56	52.33
2	Estate business	398	48,065.87	22.16
3	Stay and food-drink service	337	10,653.08	4.91
4	Construction	959	10,109.04	4.66
5	Production and distribution of electricity, gas, water, air-conditioning	88	7,500.88	3.46
6	Information and communication	861	3,961.59	1.83
7	Arts and entertainment	140	3,631.51	1.67
8	Transportation and storage	357	3,514.18	1.62
9	Agriculture, forestry, fisheries	496	3,266.75	1.51
10	Mining	79	3,197.03	1.47
11	Wholesale, retail, repair	959	3,036.63	1.40
12	Finance, banking, insurance	77	1,322.45	0.61
13	Health and social assistance	84	1,304.21	0.60
14	Water supply; waste disposal	30	1,285.13	0.59
15	Contract of specialty, Science and Technology	1385	1,135.57	0.52
16	Other Services	124	740.63	0.34
17	Education and training	163	495.13	0.23
18	Administrative and support service	118	193.75	0.09
Total		14,918	216,928.00	100.00

ที่มา: Foreign Investment Agency, Ministry of Planning and Investment of Vietnam อ้างถึงใน

http://www.bot.or.th/Thai/EconomicConditions/Thai/Northeast/seminarNE/DocLib_seminar56/Tran%20Dinh%20Lam--Foreign%20Direct%20Investment%20in%20Vietnam.pdf (สืบค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2557)

ตารางที่ 13 การลงทุนโดยตรงของต่างชาติในเวียดนาม ปี 2556 จำแนกตามประเทศ

ลำดับ	ประเทศ	จำนวนโครงการ	มูลค่าทุนจดทะเบียน (ล้าน USD)
1	Republic of Korea	366	3,752.1
2	Singapore	105	3014.1
3	China. P.R	89	2,276.6
4	Japan	291	1295
5	Russian Federation	11	1,021.7
6	Special Administration Hong Kong (China)	57	604
7	Taiwan	66	400
8	Thailand	39	360.5
9	Cayman Islands	3	333.7
10	Netherland	16	283.4
11	Virgin Islands (UK)	13	208.7
12	United Kingdom	12	180.6
13	Germany	21	106.2
14	Brunei	14	67.1
15	Australia	19	66.3
	รวม	1,275	14,272.4

ที่มา: Foreign Investment Agency, Ministry of Planning and Investment of Vietnam แหล่งที่มา

http://www.gso.gov.vn/default_en.aspx?tabid=501&thangtk=12/2013 (สืบค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2557)

ภาคผนวก ข

คำถาม คำตอบเกี่ยวกับการลงทุนในเวียดนาม

คำถาม	ต้องการทราบถึงช่องทางการตลาดเกี่ยวกับยาสมุนไพรจีนและอาหารเสริมที่เวียดนาม
คำตอบ	เมืองโฮจิมินห์ ประเทศเวียดนาม จะมีถนนสายหลักที่ค้าขายด้านยาสมุนไพรจีน ซึ่งช่องทางการจำหน่ายยาสมุนไพรจีนในเวียดนาม เป็นช่องทางแบบโบราณ กล่าวคือ สินค้าจะมาจากคนจีน แล้วกระจายขายส่ง ซึ่งจะมีผู้ค้ารายใหญ่เพียงไม่กี่ราย โดยจะเป็นระบบการแลกเปลี่ยนสินค้ากัน ดังนั้น การจะเข้าไปทำธุรกิจยาสมุนไพรจีนในเวียดนาม ควรเข้าหากลุ่มผู้ค้ารายใหญ่ยาสมุนไพรจีนในเวียดนามเป็นอันดับแรก ในขณะที่ช่องทางการจำหน่ายยาแผนปัจจุบันจะเป็นการจำหน่ายสินค้าผ่านร้านขายยาที่มีเภสัชกรประจำร้าน ยาส่วนใหญ่จะนำเข้ามาจากฝรั่งเศส บริษัทนำเข้าจะเป็นบริษัทขนาดใหญ่ ทั้งนี้การแข่งขันด้านการโฆษณาจะเข้มข้นมากในถนนสายยาสมุนไพรจีนแห่งนี้ ส่วนผลิตภัณฑ์อาหารเสริมประเภทขายตรงในเวียดนาม ส่วนใหญ่จะถูกปิดตัวไปเนื่องจากดำเนินการโดยผิดกฎหมาย มีเพียงบริษัทแอมเวย์เพียงบริษัทเดียวที่ถูกกฎหมาย ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการในการพิจารณาการขึ้นทะเบียนอาหารและยาที่เวียดนามมีขั้นตอนที่ยุ่งยากและใช้เวลานาน
คำถาม	ช่องทางการเข้าถึงตลาดของเวียดนามมีอะไรบ้าง วัฒนธรรมของคนเวียดนาม อาทิเช่น ภาษาที่ใช้ในการติดต่อธุรกิจ อุปนิสัย และวัฒนธรรมด้านของฝากเป็นอย่างไร
คำตอบ	สำหรับวิธีการเข้าถึงช่องทางการตลาดดังกล่าวข้างต้น มี 3 วิธี ดังนี้ 1) สถานกงสุลใหญ่ ณ นครโฮจิมินห์ ซึ่งนักลงทุนสามารถติดต่อขอรับคำปรึกษาได้ หากมีปัญหา เนื่องจากจะมีนักกฎหมายประจำอยู่ที่สถานกงสุลคอยให้คำปรึกษาแนะนำ โดยไม่คิดค่าบริการ 2) สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงโฮจิมินห์ และฮานอยซึ่งจะคอยอำนวยความสะดวกด้านข้อมูลต่างๆ ให้นักลงทุน 3) สมาคมนักธุรกิจไทยในเวียดนาม ถือเป็นใบเบิกทางในการเข้าพบนักธุรกิจในเวียดนาม ซึ่งผู้จัดการสมาคมจะคอยให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ที่จะเข้าพบและวิธีการเข้าพบต่างๆ เป็นต้น นอกจากทั้ง 3 วิธีข้างต้นแล้ว นักลงทุนยังสามารถติดต่อผ่านธนาคารไทยในเวียดนาม ซึ่งได้แก่ ธนาคารไทยพาณิชย์ และธนาคารกรุงเทพ ซึ่งเป็นธนาคารที่ร่วมทุนกับ CP ในด้านของวัฒนธรรมของคนเวียดนาม การติดต่อธุรกิจกับชาวเวียดนามนิยมใช้ล่ามชาวเวียดนามเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากไม่นิยมใช้ภาษาอังกฤษ อุปนิสัยของชาวเวียดนามจะค่อนข้างให้ความสำคัญกับรูปลักษณ์ภายนอก การแต่งตัวดี การใช้ของราคาแพง เป็นต้น ซึ่งชาว

	เวียดนามค่อนข้างยอมรับวัฒนธรรมไทยได้ หากต้องการซื้อของฝากให้ชาวเวียดนาม ควรพิจารณาถึงระดับตำแหน่งของคนรับ
คำถาม	ต้องการทราบถึงวิธีการเข้าไปลงทุนในเวียดนาม และแนวทางการเจาะตลาดในเวียดนาม คู่แข่งทางการค้าที่สำคัญของธุรกิจทำความสะอาดท่อ Condenser
คำตอบ	ประเทศเวียดนามมีการลงทุนด้านธุรกิจห้องเย็นเพิ่มขึ้นมาก เนื่องจากโรงงานมีอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารจำนวนมาก แต่เครื่องจักรของเวียดนามไม่ค่อยทันสมัย ดังนั้น ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะเลือกนำเข้าเครื่องจักรจากไทย เพราะมีคุณภาพทันสมัย และมีบริการหลังการขายที่ดี จึงถือเป็นโอกาสที่ดีในการเข้าไปดำเนินธุรกิจระบบทำความสะอาดท่อ Condenser ของเครื่องทำความเย็นขนาดใหญ่ เพราะธุรกิจห้องเย็นในเวียดนามกำลังขยายตัว ซึ่งแนวทางในการเข้าสู่ตลาดเวียดนามอาจเป็นการออกบูทตามงานแสดงสินค้า ติดต่อบริษัทที่เป็นตัวแทนจำหน่ายที่ขายสินค้าให้กับชาวเวียดนามอยู่แล้ว หรือการเข้าไปดำเนินกิจการในลักษณะของการเป็นผู้รับเหมา เป็นต้น สำหรับวิธีการเข้าไปลงทุน แนะนำว่า ควรตั้งสำนักงานตัวแทนในประเทศเวียดนาม ทั้งนี้ ก่อนเข้าไปลงทุนทำธุรกิจในเวียดนาม นักลงทุนควรเดินทางไปทำความคุ้นเคยกับประเทศเวียดนามเสียก่อน โดยติดต่อกับสมาคมนักธุรกิจไทยในเวียดนาม ส่วนด้านการสื่อสารควรใช้ล่ามเวียดนามจะดีที่สุด
คำถาม	อยากรู้ถึงข้อจำกัดในการตั้งสำนักงานกฎหมายในเวียดนาม และต้องการทราบถึงต้นทุนค่าจ้างแรงงาน อัตราภาษีนิติบุคคล การเมือง การนำเงินออกนอกประเทศ การออกไปกำกับภาษี ระบบอินเทอร์เน็ต และธนาคารในเวียดนาม รวมถึงต้องการทราบเมืองที่น่าลงทุนด้านที่ปรึกษากฎหมาย
คำตอบ	การขอใบอนุญาตในการจัดตั้งสำนักงานในเวียดนามค่อนข้างเปิดกว้าง ขั้นตอนเป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดประเทศเวียดนามกำหนดค่าจ้างแรงงานไว้ฝีมือไว้ที่ 80 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อเดือน กฎหมายเวียดนามใช้หน่วยเงินดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นเกณฑ์ เนื่องจากค่าเงินทองของเวียดนามมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเร็วมาก สำหรับอัตราภาษีนิติบุคคล เวียดนามกำลังปรับอัตราภาษีให้เป็นไปตามข้อตกลงของAEC อย่างไรก็ตามกฎหมายของเวียดนามมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างบ่อย นักลงทุนควรติดตามอย่างใกล้ชิด อย่างน้อย 3 เดือนต่อครั้ง ส่วนระบบการเมืองของเวียดนาม เป็นแบบพรรคการเมืองเดียว ไม่มีฝ่ายค้าน ในด้านการนำเงินออกนอกประเทศ นักลงทุนต่างชาติสามารถนำกำไรออกนอกประเทศได้ 100% การออกไปกำกับภาษี บริษัทสามารถออกเองได้ แต่ต้องเป็นบริษัทขนาดใหญ่เท่านั้น หากเป็นบริษัทขนาดเล็กหรือขนาดกลางต้องใช้บริการของ Notary Public ด้านระบบอินเทอร์เน็ตในเวียดนาม ค่อนข้างดีและมีกระจายทั่วถึงในทุกพื้นที่ ตามร้านค้าแพคเกจมีให้บริการ Wi-Fi ฟรีทุกร้าน หากนักลงทุนต้องการที่จะขอกู้เงินจากธนาคารในเวียดนาม แนะนำธนาคารใหญ่ 3 ธนาคาร ได้แก่ Agribank, Vietcombank และ BIDV Bank

	ซึ่งเป็นธนาคารของรัฐบาลเวียดนาม สำหรับเมืองที่นำลงทุนด้านที่ปรึกษากฎหมาย คือ เมือง ฮานอย และโฮจิมินห์
คำถาม	โอกาสที่จะเข้าไปทำธุรกิจปุ๋ยที่ประเทศเวียดนามมีแนวโน้มเป็นอย่างไรบ้าง
คำตอบ	เกษตรกรเวียดนามส่วนใหญ่ เป็นเกษตรกรรายย่อย ไม่ต้องการใช้ปุ๋ยในปริมาณมาก เกษตรกรนิยมซื้อปุ๋ยเป็นวันต่อวัน ไม่เห็นซื้อปริมาณมาก ดังนั้น แนะนำให้นักลงทุนเข้าไปสำรวจร้านขายวัสดุ/ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรในประเทศเวียดนามว่ามีการจำหน่ายอะไรบ้าง ลักษณะสินค้าเป็นอย่างไร ราคาอยู่ในระดับใด เป็นต้น ซึ่งร้านขายวัสดุ/ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรมีเป็นจำนวนมากส่วนช่องทางการกระจายสินค้าก็มีจำนวนมากเช่นกัน ทั้งนี้ การนำปุ๋ยเข้าไปจำหน่ายที่เวียดนาม ต้องขออนุญาตก่อน ซึ่งกระบวนการขึ้นทะเบียนปุ๋ยค่อนข้างเข้มงวด สำหรับการตั้งโรงงานผลิตในเวียดนาม สามารถทำได้ และสามารถผลิตเป็นจำนวนมากเท่าไรก็ได้ แต่ต้องไม่ต่ำกว่าปริมาณที่ทางการเวียดนามกำหนดไว้
คำถาม	โอกาสในการส่งสินค้าอาหารทะเลบรรจุแช่แข็งพร้อมรับประทานไปจำหน่ายที่เวียดนามเป็นอย่างไรบ้าง
คำตอบ	ปัจจุบัน เวียดนามมีธุรกิจห้องเย็นและอาหารแช่แข็งเป็นจำนวนมาก แต่เน้นผลิตเพื่อการส่งออก ไม่นิยมบริโภคภายในประเทศ ดังนั้น สำหรับสินค้าอาหารทะเลบรรจุแช่แข็งพร้อมรับประทานจึงมีโอกาสเติบโตน้อยในเวียดนาม เพราะผู้บริโภคส่วนใหญ่จะนำเข้าของสดมาตากแห้งเก็บไว้รับประทานเอง ส่วนรสชาติอาหารนั้น ชาวเวียดนามจะไม่นิยมรับประทานอาหารที่มีรสเค็ม ดังนั้น จึงไม่เหมาะที่จะส่งออกอาหารแห้งสำเร็จรูปพร้อมรับประทานไปที่เวียดนาม อย่างไรก็ตาม หากเป็นสินค้าประเภทอาหารแห้งสำเร็จรูปพร้อมรับประทานอาจจะมีโอกาสขายได้ในเวียดนาม แต่สินค้าต้องมีเอกลักษณ์เฉพาะแตกต่างจากคนอื่นจะเป็นข้อได้เปรียบ ฉะนั้น ผู้ประกอบการควรหาจุดเด่นของสินค้า และควรเข้าไปศึกษารสชาติอาหารที่ชาวเวียดนามชอบรับประทาน
คำถาม	ต้องการทราบถึงลักษณะการทำธุรกิจของผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจในเวียดนาม ระบบโลจิสติกส์ในเวียดนาม และสถานการณ์ของอุตสาหกรรมพลาสติกเวียดนามในปัจจุบัน รวมถึงรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมด้านพลาสติก
คำตอบ	การทำธุรกิจในเวียดนามนิยมเงินสด ไม่นิยมเงินเชื่อ ส่วนระบบโลจิสติกส์ในเวียดนาม มีการพัฒนาขึ้นแต่ยังมีการจำกัดความเร็วเพราะรถขนาดเล็กและรถขนาดใหญ่วิ่งรวมกัน แต่ถือว่าเป็นปัญหาชั่วคราว เพราะบางพื้นที่ที่ถนนมีความกว้างมากความเร็วก็เพิ่มตาม สำหรับอุตสาหกรรมพลาสติกในเวียดนามมีน้อยราย โดยได้หวันจะเป็นผู้ครองตลาดพลาสติกในเวียดนาม ซึ่งการเข้าไปลงทุนควรลงทุนเอง 100% อย่างไรก็ตาม ต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์ของธุรกิจตัวเองให้ดีเสียก่อน ซึ่งในระยะแรกยังไม่ต้องตั้งโรงงานผลิต แต่ควรมีสำนักงานตัวแทนอยู่ที่เวียดนามเพื่อหาลูกค้า โดยระยะแรกควรศึกษาตลาดแล้วส่งสินค้าเข้าไป

	ขายก่อน และควรทำการขายผ่านเทรดเดอร์ของเวียดนาม ให้เทรดเดอร์เวียดนามเป็นผู้สต็อกสินค้า เนื่องจากการเปิดสำนักงานตัวแทนจะขายสินค้าเองไม่ได้ ทำได้แค่การตลาดเท่านั้น ถ้าจะขายสินค้าเองได้ ต้องตั้งโรงงานผลิต
คำถาม	ต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจ Ballast & Transformer ในเวียดนาม เช่น ผู้ค้า ลักษณะการค้า มาตรฐานสินค้า ค่าธรรมเนียมในการจดลิขสิทธิ์ และขอคำแนะนำในการเข้าไปทำธุรกิจประเภทนี้ในเวียดนาม
คำตอบ	ระบบอุปกรณ์ไฟฟ้าในเวียดนามจะขายผ่านตัวแทนจำหน่ายที่เป็นรายใหญ่ที่ขายสินค้าหลายประเภท ซึ่งผู้ผลิตสามารถขายสินค้าพ่วงไปกับสินค้าอื่นๆ ได้ กล่าวคือ ให้ตัวแทนจำหน่ายเป็นผู้กระจายสินค้าให้ ผู้ซื้อจะเป็นผู้รับเหมาก่อสร้างโดยจะซื้อเป็นชุด ไม่ซื้อแยกชิ้น และนิยมซื้อขายกันด้วยเงินสด สินค้าประเภทนี้มีทั้งสินค้านำเข้าจากจีน และผลิตเองในประเทศ ซึ่งที่เวียดนามมีการผลิตหลอดไฟที่มีรัฐบาลเป็นเจ้าของ การตลาดจึงไม่ร้อนคนซื้อ/คนขาย ปัจจุบันเวียดนามเริ่มมีการกำหนดมาตรฐานสินค้าประเภทนี้แล้ว โดยปรับจากมาตรฐานสากลประเทศต่างๆ สำหรับสินค้าไทยที่จะนำไปขาย ถ้าผ่าน มอก. แล้ว ก็ถือเป็นการอ้างอิงเบื้องต้นที่ดี แต่อย่างไรก็ตาม ก็ต้องผ่านขั้นตอนตรวจสอบมาตรฐานที่เวียดนามด้วยเช่นกัน หากทำการผลิตแบบ OEM ในเวียดนามก็ไม่จำเป็นต้องขอลิขสิทธิ์ สำหรับคำแนะนำในการเข้าไปทำธุรกิจระบบอุปกรณ์ไฟฟ้าในเวียดนาม ควรเริ่มต้นทำการตลาดที่โฮจิมินห์ก่อน หากประสบความสำเร็จในโฮจิมินห์จะสามารถกระจายสินค้าไปทั่วประเทศได้เอง ทั้งนี้การทำการตลาดควรทำในเชิงรับและเชิงรุก โดยขายผ่านเทรดเดอร์เวียดนาม และควรหาลูกค้าเอง ซึ่งในระยะยาวจะมีความมั่นคง
คำถาม	มุมมองของคนเวียดนามที่มีต่อสินค้าไทยเป็นอย่างไร
คำตอบ	ชาวเวียดนามมีมุมมองต่อสินค้าไทยเป็นบวก มองว่าสินค้าไทยมีคุณภาพเมื่อเทียบกับสินค้าจีนสำหรับการเข้าไปทำธุรกิจที่เวียดนาม ถ้าเป็นแบบ MLM จะไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่งถ้ามีโรงงานผลิตสินค้าที่เวียดนามจะได้รับความเชื่อถือมากกว่าการนำสินค้าเข้าไปขายดังนั้น หากต้องการเข้าไปทำธุรกิจที่เวียดนาม ควรหาช่องทางจ้างผลิตที่เวียดนาม แล้วติดแบรนด์ของตัวเองจะดีกว่า แล้วเน้นการโฆษณาแบบเชิงวิชาการ ทั้งนี้ สินค้าต้องมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งต้องสามารถนำเสนอจุดเด่นออกมาให้ได้
คำถาม	ปัจจุบันเวียดนามมีความรู้สึกอย่างไร กับสินค้านำเข้ามาจากจีน ผลสืบเนื่องมาจากปัญหาเวียดนาม-จีน
คำตอบ	ถึงแม้จะมีปัญหาเวียดนาม-จีน แต่ร้านค้าต่างๆ ยังคงมีสต็อกสินค้าของจีนอยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้สินค้าของจีนยังคงกระจายอยู่ในเวียดนาม โดยมีสินค้าของไทยแทรกซึมอยู่บ้าง อย่างไรก็ตาม นักธุรกิจเวียดนามก็ยังคงมีการนำเข้าสินค้าจีน เพื่อขายในเวียดนามต่อไป

คำถาม	การซื้อที่ดินในเวียดนาม หรือเป็นเจ้าของที่ดินเอง มีโอกาสมากน้อยแค่ไหน
คำตอบ	ในเรื่องของที่ดินนั้น รัฐบาลเวียดนามจะมีหนังสือเพื่อแสดงสิทธิประโยชน์ในการใช้ที่ดินนั้นๆ เช่น ที่นา ก็จะต้องใช้เฉพาะทำนาเท่านั้น ถ้าต้องการเปลี่ยนสิทธิประโยชน์ในการใช้พื้นที่ ก็ต้องมีการจ่ายค่าธรรมเนียมเพื่อเปลี่ยนแปลงสิทธิ์ ในส่วนของอุตสาหกรรมที่เป็นการลงทุนจากต่างประเทศ ปัจจุบันรัฐบาลจะสนับสนุนให้เข้าไปลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งจะทำให้ได้รับสิทธิประโยชน์จากเขตเศรษฐกิจพิเศษมากกว่า
คำถาม	ต้องการเข้าไปขยายธุรกิจคลินิกความงามในเวียดนามตอนนี้ตลาดเวียดนามเป็นอย่างไรบ้าง และเมื่อมีการเปิด AEC จะสร้างความได้เปรียบให้กับคลินิกเสริมความงามได้อย่างไรบ้าง
คำตอบ	ในปัจจุบันนี้ ที่เวียดนามมีคลินิกความงามอยู่บ้างแล้ว ซึ่งมีนักลงทุนจีนมาเปิดโดยใช้ชื่อของคนเวียดนามในการจดทะเบียนเพื่อเปิดร้าน แต่เกิดปัญหาเนื่องจากบางครั้งไม่มีแพทย์เฉพาะทาง เพราะกฎหมายบังคับไว้ โดยส่วนใหญ่คนเวียดนามจะบินไปทำที่เกาหลีกันมากกว่าเมื่อมีการเปิด AEC แพทย์ไทยสามารถเข้าไปทำงานในเวียดนามได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งคนเวียดนามยังเชื่อว่าด้านการแพทย์ของไทยมีความน่าเชื่อถือ และในปัจจุบันสถานพยาบาลของไทยยังไม่มีในเวียดนาม เมื่อมีการเปิด AEC เชื่อว่าจะมีสถานพยาบาลของไทยหลายแห่งเข้าไปเปิดในเวียดนามทั้งนี้ ควรจะเข้าไปสำรวจตลาดที่เวียดนามก่อนว่า ตลาดตอนนี้เป็นอย่างไร เพราะในเวียดนามยังไม่มีแพทย์เฉพาะทาง ทางที่ดีควรจะเข้าไปติดต่อกับสมาคม หรือองค์กรไทยที่อยู่ในเวียดนามด้วย
คำถาม	มีองค์กรใดบ้าง ที่จะคอยให้ความช่วยเหลือในการจะเข้าไปทำตลาดในประเทศเวียดนาม
คำตอบ	แนะนำให้ไปติดต่อกับสมาคมนักธุรกิจไทยในเวียดนามได้ ซึ่งเป็นผู้จัดการสมาคม จะได้แนะนำให้เข้าไปดูตลาดได้ และเข้าไปติดต่อกับหอการค้าเวียดนาม เพื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับการจดทะเบียนการค้า รวมถึงเข้าไปติดต่อกับสถานทูตไทยในเวียดนาม เพื่อขอคำปรึกษาต่างๆ ในการเข้าไปทำตลาดในประเทศเวียดนาม

ภาคผนวก ค

แหล่งสืบค้นข้อมูลเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

หน่วยงาน	เว็บไซต์
International Monetary Fund (IMF)	http://www.imf.org
The United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD)	http://unctad.org
World bank	http://www.worldbank.org/
Asian Development Bank	http://www.adb.org/
Foreign Investment Agency, Ministry of Planning and Investment of Vietnam.	http://www.fia.mpi.gov.vn
General Statistics Office of Vietnam (GSO)	http://www.gso.gov.vn
Ministry of Finance (MOF)	http://www.mof.gov.vn
State Bank of Vietnam (SBV)	http://www.sbv.gov.vn
Bank for Foreign Trade of Vietnam (Vietcombank)	http://www.vietcombank.com
Thailand Oversea Investment Center, The Board of Investment of Thailand	http://toi.boi.go.th/
Bank of Thailand	http://www.bot.or.th/

